

Kort & Krachtig!

Uitgave van de vereniging KMK | jaargang 11 | nr. 43 | september 2024

Noor van Lingen
**'Het stopt niet
als je 18 wordt'**

Virtual Reality / OTWorld 2024 / 4Daagse / HandbikeBattle / Wintersport

20 22
SEPT. 2024

PROTHESE EXPERIENCE DAY

*FITNESS
SPEEDMINTON
KLIMWAND
ADL-TRAINING
SPORTBLADES
AMPUVOETBAL
STORMBAAN
EN MEER!*

- PROBEER DIVERSE SPORTEN UIT
- VRAGENUURTJE + ONTMOETING MET PARALYMPISCHE SPORTERS
- ZIE HOE EEN DIRECT SOCKET WORDT GEMAAKT OP LOCATIE
- ADL-TRAINING OP ONGELIJK TERREIN

📍 ATLETIEKBAAN MYTYLWEG 79, UTRECHT
🕒 10:30 - 12:30 UUR | 13:30 - 15:30 UUR

AANMELDEN VIA EXPERIENCEDAY@DEHOOGSTRAAT.NL
GEEF HIERBIJ HET TIJDSLOT EN AANTAL MENSEN DOOR
(JE BENT OOK WELKOM ALS JE GEEN PROTHESE HEBT)

INHOUD!

VAN DE REDACTIE!

Beste lezer,

Het wordt een onzekere tijd, nu het nieuwe kabinet de komende jaren omvangrijke bezuinigingen moet doorvoeren. Het is nog onduidelijk wat daarvan de gevolgen zullen zijn. Ook de gezondheidszorg zal niet aan bezuinigingen ontkomen. De zorgverzekeraars zullen, vrezen we, de duimschroeven bij de instrumentmakers alleen maar verder aandraaien. De kans is dan groot dat u niet meer de beste prothese krijgt. Reden tot zorg!

In dit nummer van 'Kort&Krachtig!' proberen we daar veel positief en inspirerend nieuws tegenover te zetten. Onze hoofdpersoon is de enthousiaste Noor van Lingen. Zij is de initiatiefnemer van de jongerengroep van Kort(er)MaarKrachtig. Die groep - LedeMaten gedoopt - is tijdens de ledendag op 25 mei opgericht. Jongeren die geboren zijn met een korte arm of een kort been beginnen na hun 18e verjaardag aan een nieuwe fase in hun leven, met daarbij passende, nieuwe vragen op het gebied van opleiding, werk, zorg en sociale contacten.

Pita Molenaar heeft de HandbikeBattle in Oostenrijk volbracht en Sonja Visser probeerde in juli de 4Daagse van Nijmegen te lopen. Wat een bikkels! Arjan Verschuur en Veerle van Regteren deden voor het eerst mee met de Mentality Games en genoten met volle teugen van de wintersport, net als Mireille Noorlander en haar gezin tijdens de VGW-kinderreis. Early Bouwman heeft de stichting Bodyparts for Foreigners opgericht en stuurt oude maar bruikbare prothesen en rolstoelen naar ontwikkelingslanden. Dat alles leverde inspirerende verhalen op.

Uiteraard ontbreekt een mooi verslag van de ledendag niet. Wat was het een feest in het Spoorwegmuseum in Utrecht! Tijdens de algemene ledenvergadering op diezelfde dag werden drie nieuwe bestuursleden en drie ereleden benoemd. En er heeft zich -eindelijk- een nieuwe secretaris aangemeld!

Veel leesplezier!

HARRY DIETZ

3

6 RONDOM ARMEN!

Training met behulp van Virtual Reality

SPORT! 12

Grenzen verleggen in de sneeuw

20 INTERVIEW!

Noor van Lingen: 'Zorg dat je in contact blijft'

26

LEDEMAATJES!

Nieuwe naam, nieuw beeldmerk

EN VERDER:

- 5 Contact / Voorwoord Nicolaas Bessels
- 7 Column Hanneke Mooij
- 8 Verenigingsnieuws: Nieuwe bestuursleden / Lezerstip: Tes Belt
- 9 Verenigingsnieuws: Ereleden / Contactpersonen / Agenda
- 11 Uit de praktijk: Corry van der Sluis / Jan Geertzen
- 14 Sport: kinderreis VGW
- 16 Verslag ledendag KMK
- 19 Kort: Boek Eva Eikhout / Flamingolunch / Column Karen Koller
- 24 Sport: 4Daagse / Producten: Stichting BFF
- 26 LedeMaatjes: LEGO-poppetje / LedeMaten: Pjotr Vriend

- 27 LedeMaatjes: Was het een haai? / Jongerenlidmaatschap
- 28 LedeMaten: Oprichting
- 29 Kort: Loth/Fabenim / Column Veronique Gorter
- 30 Internationaal: OTWorld 2024
- 32 Ervaringen: Het magische Efteling-project deel 3
- 33 Column Caroline van den Kommer
- 34 Sport: Zilan op weg naar Milaan deel 11
- 35 Sport: HandbikeBattle
- 37 ProtheseAcademie
- 38 Voor elkaar / Colofon

Stories op Movao

“Volledig nieuwe loopervaring met de innovatieve prothesevoet Evanto.”

Hoe kunnen we met onze prothesen het dagelijks leven van prothesegebruikers makkelijker maken? Daar houden we ons bij Ottobock iedere dag mee bezig. Voor de Evanto-prothesevoet gingen onze ontwerpers terug naar de tekentafel. Met de kennis en technologie van nu werkten zij aan onze meest innovatieve mechanische voet sinds 40 jaar. Het resultaat? “Een briljante voet waarmee alles makkelijker wordt, van wandelen tot kitesurfen. Echt een leap forward.”

De 50-jarige Jeffrey van Kippersluis is zo'n actieve gebruiker. Voor zijn werk als transformation consultant moet hij hele dagen staan en daarnaast leidt hij een actief Leven. Hij draagt de prothese nu een paar maanden en is enthousiast. “Toen ik de Evanto voor het eerst gebruikte, merkte ik direct verschil met mijn vorige prothesevoet. Het voelde gelijk goed. In stilstand sta je veel stabielier waardoor de spanning uit het lichaam verdwijnt. Dat zorgt voor minder belasting van mijn andere knie, rug en bilspieren. Ik heb meer ontspannen spieren, en dat is een luxe voor een prothesegebruiker!”

Wil je graag het volledige artikel lezen?

Registreer je dan bij Movao

**Scan de QR-Code en
sluit je aan bij de Movao
Community!**

#WeEmpowerPeople
<https://movao.community/>

Contact!

Postadres:

KorterMaarKrachtig

p/a FBPN

Stationsweg 6b

3862 CG Nijkerk

Telefoon: 085 666 21 22

Bestuur

Voorzitter: **Sepholine Loman**

voorzitter@kortermaarkrchtig.com

Penningmeester: **Siebe Doop**

penningmeester@kortermaarkrchtig.com

Secretaris: **Jan Oudmaijer (interim)**

secretaris@kortermaarkrchtig.com

Ambtelijk secretaris: 06 2552 2316

Bestuursleden algemeen

Rob Smit Duijzentkunst

robmitduijzentkunst@kortermaarkrchtig.com

André Drost

andredrost@kortermaarkrchtig.com

Albert Velthuis

albertvelthuis@kortermaarkrchtig.com

Nicolaas Bessels

nicolaasbessels@kortermaarkrchtig.com

Maaïke Vogels

maaikevogels@kortermaarkrchtig.com

Ben Messelink

benmesselink@kortermaarkrchtig.com

Vrijwilligerscoördinatoren

Aart Piet Box (Noord-Nederland)

aartpietbox@kortermaarkrchtig.com

Ben Messelink (Zuid-Nederland)

benmesselink@kortermaarkrchtig.com

Erica de Graaf (armen en handen)

ericadegraaf@kortermaarkrchtig.com

Ledenadministratie

secretariaat@kortermaarkrchtig.com

Verzendhuis KMK (brochures, folders, magazines)

FBPN

085 666 21 22

folders@kortermaarkrchtig.com

Website en social media

- ▶ www.kortermaarkrchtig.com
- ▶ webmaster@kortermaarkrchtig.com
- ▶ columnist: [Hein van der Zande](#)
- ▶ www.facebook.com/Korter-Maar-Krchtig-137102523086574/
- ▶ facebookbeheer@kortermaarkrchtig.com
- ▶ @LedeMaatjes (Instagram)
- ▶ www.linkedin.com/company/kortermaarkrchtig/
- ▶ [X.com/KorterMaark](https://x.com/KorterMaark) (Twitter)

Redactie 'Kort & Krachtig!'

Harry Dietz, Rosanne Faber, Caroline van den Kommer,

Annelies van Lonkhuyzen, Christiaan Bruil en Hannah Jimmink

redactie@kortermaarkrchtig.com

06 2211 1485

Banknummer (IBAN)

NL37ABNA 0433681365

Verbonden

Negen jaar geleden werden wij verrast door onze zoon Kei. We wisten uiteraard dat we in verwachting waren, maar dat onze zoon geboren zou worden zonder handen en voeten was een totale verrassing voor ons. Onder het medisch personeel, dat Kei met een keizersnede ter wereld bracht, was de verbazing en verwarring groot. De vragen en twijfels maakten ons echter niet onzeker

maar juist sterker en meer verbonden. 'Dit kunnen we', zei mijn vrouw Maaïke.

Mallemolen

Maar met speurwerk op het internet, de eerste dagen na de geboorte, werden de vragen die we hadden niet beantwoord. Via de medische staf was nauwelijks informatie beschikbaar. We gingen een mallemolen in en ontmoetten na drie maanden een specialist, die ons vrolijk aankeek en feliciteerde met onze zoon. De combinatie had hij vaker gezien aan één zijde, maar Kei is, zoals we het nu noemen, een 'special limited edition'.

Vertrouwen

We kwamen na een tijdje in contact met een man met een reductie aan vier ledematen, net als Kei. We waren meer dan welkom voor een kop koffie, die hij serveerde zonder handen. Dit gaf ons veel vertrouwen. Voor het eerst hadden we contact met iemand met dezelfde uitdagingen als Kei. Hij was 51 jaar en had alles wel een keer de revue zien passeren. Als ik tegenwoordig nieuwe leden bel, gaat er vaak een wereld voor hen open, waarin ze zich welkom voelen en ineens niet meer alleen zijn. Ze ervaren hetzelfde gevoel van verbondenheid wat wij toen ervoeren.

Samen sterk

Je zorgen, ongemakken, maar ook je leuke en inspirerende ervaringen delen en elkaar ontmoeten is zo belangrijk. Dit was op de ledendag op 25 mei een veel gehoord geluid. Ouders en kinderen tot 18 jaar kunnen elkaar ontmoeten in de werkgroep LedeMaatjes (voorheen: 'Op een ander been gezet') en jongeren van 18 jaar en ouder in de werkgroep LedeMaten. Laten we elkaar blijven ontmoeten en ervaringen uitwisselen.

Wij, van KMK, nodigen je van harte uit om je ervaringen en avonturen ook te delen in dit blad. Stuur eens een 'Haai' in of vertel een oplossing voor een herkenbaar probleem. Samen zijn we sterk en verbonden.

NICOLAAS BESSELS, BESTUURSLID KMK EN VOORZITTER LEDEMAATJES

Virtual Reality, de toekomst van prothesetraining?

*'Uitdagender,
maar ook
veel leuker!'*

Het kan een flinke uitdaging zijn om een prothese te leren besturen. Het vergt oefening, herhaling en eindeloos geduld in een intensief traject. Om het trainen uitdagender, maar vooral ook leuker te maken, wordt er tegenwoordig steeds meer onderzoek gedaan naar trainen met behulp van Virtual Reality (VR).

Bij een VR-training waant een prothesegebruiker zich in een virtuele omgeving via een grote VR-bril. Je kunt in deze omgeving rondlopen en je eigen hand- en armbewegingen zien. Het lijkt net alsof je echt in deze virtuele omgeving bent. Deze VR-techniek wordt nu voornamelijk gebruikt bij het spelen van videogames. Maar door spellen toe te voegen aan het revalidatieproces kan ook de revalidatie leuker worden. Maar wat is nou precies 'leuk' volgens de gebruiker?

Leuke trainingsomgeving

In het Universitair Medisch Centrum Groningen heeft een onderzoek plaatsgevonden naar wat gebruikers belangrijk vinden in zo'n virtuele trainingsomgeving. Vijf prothesegebruikers en acht therapeuten vulden vragenlijsten in en discussieerden mee in verschillende groeps gesprekken. Hierbij is gevraagd naar vier onderwerpen: feedback, controle, oefening en omgeving. Hieruit kwam naar voren dat deze onderwerpen niet los van elkaar kunnen bestaan maar dat het juist belangrijk is om bij het ontwikkelen van een virtuele trainingsomgeving rekening te houden met alle vier de onderdelen. Een therapeut verwoordde het als volgt: 'Het is net alsof je vraagt wat je het lekkerste vindt van brood. Het meel of de melk? Alles met elkaar maakt dat (melk)brood. Je kunt het brood wel waarderen, maar niet de ingrediënten los van elkaar.'

Twee handen

De gebruikers hebben ook aangegeven dat er extra aandacht moet zijn voor het trainen met twee handen. Op deze manier leer je de prothese als hulpmiddel te gebruiken zoals je dat in het dagelijks leven ook zou doen. Patiënten en therapeuten vonden het grootste voordeel van VR dat er verschillende prothesen getest kunnen worden zonder deze daadwerkelijk te hebben. Maar patiënten en therapeuten gaven vooral aan dat plezier de sleutel is tot een succesvolle revalidatie en dat VR daar wel een hele mooie rol in kan gaan spelen.

Vervolg

Het is belangrijk dat de komende tijd een VR-omgeving ontwikkeld wordt waarin aandacht wordt besteed aan de wensen van gebruikers en therapeuten. Daarna kan deze omgeving toegepast worden in revalidatiecentra door heel Nederland en wellicht in de toekomst zelfs bij u thuis.

RIANNE VOGT EN EVELIEN OVERBEEK, BACHELOR-STUDENTEN EN
SAMANTHA ROZEVINK, POST-DOC ONDERZOEKER,
AFDELING BEWEGINGSWETENSCHAPPEN UMCG

Onvergetelijke ervaring

Als meisje van een jaar of 11, 12 zat ik ooit naast mijn oudere broer aan de keukentafel met vóór ons opengelegde de Grote Bosatlas. 'Kijk, dáár zitten wij', zei mijn broer en hij wees op ons kleine kikkerlandje. Het was zo'n moment dat ik nooit zal vergeten, want ik weet nog dat ik toen dacht, kijkend naar ál die andere landen: 'Jee, wat is er nog veel!' Ik ben ervan

overtuigd dat toen, aan die keukentafel in een klein Noord-Hollands dorpje, het zaadje is geplant van mijn wens iets van de wereld te zien. Inmiddels ben ik 54 zomers jong en ja: ik heb van een aantal landen wat kunnen zien.

Leipzig

Maar nooit had ik gedacht dat een bezoek aan de stad Leipzig zoveel indruk op me zou maken. Niet zozeer de stad zelf was een onvergetelijke ervaring, maar dat gold des te meer voor mijn driedaagse bezoek aan OTWorld in het grote congres- en expositiecentrum Leipziger Messe. Als ambassadeur van Integrum - het bedrijf waardoor ik sinds juni 2022 met een osseointegratieprothese loop - heb ik in drie dagen tijd duizenden bezoekers gezien waarvan ik met een aantal uitgebreid gesproken heb.

Bevrijdend

Tientallen keren koppelde ik met alle gemak van de wereld in luttele seconden mijn prothese af en aan, showde de pin en kon demonstreren hoe ik liep. Pijnloos, zonder belemmerende koker, waar ik in 36 jaar zo vaak blaren, drukplekken en ontzettend veel irritatie en frustratie van ondervond. Het was mijn doel om de boodschap over te brengen hoe ongelooflijk bevrijdend osseointegratie kan zijn en dat het zo'n positieve ommekeer kan betekenen. En ach, je bent even uit de roulatie door de operatie(s), maar je krijgt er echt zoveel voor terug! Met dankbaarheid en plezier heb ik mijn ambassadeursrol vervuld en zat ik 's avonds te proosten met de Zweedse chirurg Prof. Dr. Brånemark, die het implantaat bij mij geplaatst heeft. Wat een fantastische ervaring!

HANNEKE MOOIJ

Nieuwe bestuursleden KMK

Tijdens de algemene ledenvergadering van KorterMaar-Krachtig op 25 mei zijn maar liefst drie nieuwe bestuursleden benoemd. Tijdens de ledendag, na afloop van de alv, heeft zich ook een nieuwe secretaris aangemeld. We stellen hen graag aan u voor.

Maaïke Vogels

Maaïke is sinds twee jaar lid van KMK en heeft zowel een zorg-, als een wetenschappelijke achtergrond, waarbij ze onderzoek heeft verricht naar patiëntenervaringen en patiëntenparticipatie. Daarnaast heeft ze onder andere bij het Zorginstituut gewerkt. Op dit

moment heeft ze nog een baan als adviseur acute zorg. Ze woont in 's-Hertogenbosch en is 46 jaar.

Ben Messelink

Ben is 67 jaar en heeft zijn hele werkzame leven in het bedrijfsleven doorgebracht, zowel nationaal als internationaal. Als gevolg van het verlies van zijn rechter onderbeen kwam hij enkele jaren geleden in contact met KMK. Inmiddels is hij de vrijwilligerscoördinator

voor Zuid-Nederland en ook één van de twee internationale vertegenwoordigers van KMK. Binnen het bestuur zal Ben de contacten met de vrijwilligers gaan onderhouden.

Nicolaas Bessels

Nicolaas is 44 jaar en de vader van Kei, die tot verrassing van zijn ouders geboren werd met een aangeboren uitdaging: hij heeft geen handen en voeten. 'Wij kunnen dit,' zei zijn vrouw Maaïke toen Kei ter wereld kwam. Zo kwam Nicolaas met de werkgroep 'Op een ander

been gezet' in aanraking. Intussen is hij al een aantal jaar voorzitter van deze groep, die sinds kort LedeMaatjes heet. De werkgroepleden ondersteunen ouders en aankomende ouders bij de uitdagingen van kinderen die geboren zijn met een korte arm of een kort been.

Jan Oudmaijer

Jan is 73 jaar en is meer dan dertig jaar fysiotherapeut geweest in Amsterdam Noord. In 2005 werd zijn linker onderbeen geamputeerd na verschillende vaatreconstructies en een ontsteking. Later, in 2009, verloor hij ook controle en gevoel van zijn rechter onderbeen

als gevolg van complicaties na wederom vaatoperaties. Jan heeft al veel vrijwilligerswerk gedaan en is daarnaast een fanatiek sporter. Binnen het KMK-bestuur zal hij de secretarisfunctie op zich nemen.

Tip Lezers reageren

De TES Belt

De meeste bovenbeenprothesedragers kennen het probleem: een koker die afzakt en draait tijdens het fietsen en langere wandelingen, zeker bij hogere temperaturen. Tijdens een open dag dit voorjaar bij Stel Orthopedie in Vries werd ik geattendeerd op de TES Belt, die een groot deel van dit probleem zou kunnen ondervangen. Dit product van het Amerikaanse bedrijf Syncor is een ophanging voor een bovenbeenprothese. Het voorkomt rotatie van de prothesekoker. Het wordt in Neder-

land geleverd door Loth/Fabenim (Nieuwegein)

Probleemloos

In Frankrijk heb ik dit hulpmiddel uitgebreid kunnen uitproberen en ik

moet zeggen dat ik erg tevreden ben over het resultaat. Ik heb probleemloos heerlijke fietstochten gemaakt en ook bij stadswandelingen deed de Belt perfect z'n werk. Ik hoefde niet - zoals voorheen - een toilet of iets dergelijks op te zoeken om mijn prothese te corrigeren, wat een genot! Het is wel even een dingetje, zo'n band om je middel, maar het doel heiligt de middelen. Mensen die 'm nog niet kennen, raad ik aan om de proef op de som te nemen. Het resultaat heeft mij in elk geval overtuigd.

ALOYS VAN DER ZWAAN

Hebt u ook goede ervaringen met een product? Laat het ons weten: redactie@kortermaarkrchtig.com. Andere gebruikers kunnen er misschien ook baat bij hebben!

VERENIGING!

Drie ereleden van KMK

Tijdens de ledendag op 25 mei zijn drie leden van KorterMaarKrachtig benoemd tot erelid van de vereniging.

Nadine Donders is ruim tien jaar lang lid van het KMK-bestuur geweest. Zij hield zich vooral bezig met de begeleiding van de vrijwilligers en de inloophomenten in ziekenhuizen en revalidatiecentra. Ook was ze lange tijd de contactpersoon vanuit het bestuur voor de werkgroep 'Op een ander been gezet'. En Nadine belde altijd alle nieuwe leden om hen welkom te heten en te vragen wat ze van de vereniging verwachtten. Die taak blijft Nadine ook na haar afscheid van het KMK-bestuur uitvoeren.

Mary van Dijk was in 2013 direct betrokken bij de oprichting van de vereniging KorterMaarKrachtig, een fusie tussen de oude Landelijke Vereniging voor Geamputeerden en de Stichting KorterMaarKrachtig. Sinds een aantal jaren was Mary de vrijwilligerscoördinator en stuurde zij samen met Nadine de vrijwilligers aan. Zij heeft haar taken overgedragen aan twee andere coördinatoren, maar blijft beschikbaar om bij inloophomenten en prothesegebruikersdagen aanwezig te zijn.

Mary Hellings heeft sinds de oprichting van KMK, dus inmiddels al meer dan tien jaar, het verzendhuis van de vereniging gerund. Aangevraagde brochures, folders en standmaterialen werden altijd supersnel op de post gedaan. Op die manier zijn er vele duizenden publicaties door Mary verspreid. Toen hij hoorde dat de FBPN een aantal taken

ging overnemen, gaf Mary aan dat hij ook het verzendhuis graag wilde overdragen zodat hij meer tijd voor zijn koeriersbedrijf én kleinkinderen zou hebben.

Nadine en Mary Hellings werden tijdens de ledendag verrast met een prachtige plant en een mooie oorkonde. Mary van Dijk kon daar wegens ziekte helaas niet bij zijn. Haar oorkonde werd opgestuurd en heeft inmiddels een mooi plekje op de schouw in haar huis in Epe gekregen!

HARRY DIETZ

Contactpersonen van KMK

Onderbeenamputatie	Herman Ferguson	Rotterdam	06 5354 3856
	John van de Pas	Nieuwerkerk aan den IJssel	06 5138 5347
	Ronald Gerrits	Nijmegen	06 5069 6369
	Mary van Dijk-Jabaaij	Epe	06 1315 8381
	Jan Oudmaijer	Heerhugowaard	06 1138 7160
Omkeerplastiek	Erwin Oostrom	Kronenberg (Limburg)	06 4098 0592
Knie-exarticulatie	Angelina Windsant	Burum (Friesland)	06 4658 5572
	Akkie Emmaneel	Emmen	06 3632 1561
Bovenbeenamputatie	Aad Tander-Hendriks	Baarn	06 1040 7381
	Jacqueline van Brakel	Mookhoek (Z-H)	06 1365 7876
	Symen Sybrandy	Beetsterzwaag (Friesland)	06 5325 4895
	Marian Goutziers	Roosendaal	06 4032 5091
Osseointegratie bovenbeen	Richard Kusters	Leiderdorp	06 2933 6380
	Reinoud Liefing	Amsterdam	06 5200 1668
	Pita Molenaar	Vianen	06 2833 4737
Hand-/armamputatie	Erica de Graaf	Drachten (Friesland)	06 5179 1419
Ouders van een kind met een amputatie of een reductiedefect	Nicolaas Bessels	Eefde	06 1101 8300
	San Vermaas	Zevenbergen	06 4649 5866

Agenda

Alle data van de komende inloophomenten en prothesegebruikersdagen zijn te vinden op onze website: www.kortermaarkrchtig.com/evenementen.

Zondag 22 september 2024
10:30-12:30 en 13:30-15:30 uur
Prothese Experience Day
van De Hoogstraat
Orthopedietechniek.
Atletiekbaan, Mytylweg 79,
Utrecht

Zaterdag 19 oktober 2024
Prothesegebruikersdag bij
Heckert & Van Lierop in
Eindhoven. Verdere informatie volgt op de website
www.kortermaarkrchtig.com

Ortho Europe

Innovation that moves you

INTRODUCTIE VAN DE

AAIXTM2 KNEE

'S WERELDS EERSTE 'TOTAL PHASE MPK 4-BAR' DESIGN GEEFT CONTROLE OVER DE STAND- EN ZWAAIFASE.

- Een 'natuurlijke' knie, die bijna als een menselijke knie beweegt.
- Past zich automatisch aan in stand- en zwaai fase. Een knie met meer 'toe clearance'. Herstelt struikelen zelfs in een gebogen positie van de prothese-knie.
- Met deze knie kun je soepel stap-over-stap trappen en hellingen aflopen.

by **Nabtesco**

www.ortho-europe.nl

Ortho Europe Benelux
info@ortho-europe.nl +31 (0)30 634 1681

Professor dr. Corry van der Sluis is in het Universitair Medisch Centrum Groningen (UMCG) als revalidatiearts trekker voor het aandachtsgebied Arm- en Handaandoeningen. Zij is hoogleraar voor dit specifieke aandachtsgebied en stimuleert de arm- en handrevalidatie binnen de patiëntenzorg, het onderzoek, de opleiding en het onderwijs. In deze column schrijft ze over haar werk als revalidatiearts in het UMCG.

Van deelnemer naar partner

Jarenlang deden we onderzoek zonder inspraak van degenen voor wie we het onderzoek deden. We wisten niet beter en dachten dat wij dit goed deden. We vroegen patiënten, in ons geval gebruikers van een armprothese, om mee te doen aan onderzoek door vragenlijsten in te vullen, om mee te doen aan een interview of om ervaringen te delen of testen uit te voeren. Maar daar hield het vroeger op.

Andere rol

Maar een onderzoeksdeelnemer kan ook een heel andere rol vervullen. Een gebruiker kan ook onderwerpen voor onderzoek aandragen. Wie weet immers beter waar zaken verbeterd kunnen worden dan de gebruiker zelf? De gebruikers kunnen vervolgens samen de onderzoeksonderwerpen prioriteren. Als het onderzoek uitgewerkt wordt in een protocol, dan kunnen gebruikers het protocol van commentaar voorzien en de informatiebrieven voor de deelnemers helpen schrijven, zodat die beter leesbaar zijn voor de doelgroep. Bij het uitvoeren van het onderzoek kunnen gebruikers helpen om deelnemers te werven, data te interpreteren en de onderzoeksresultaten te verspreiden en zo mogelijk te implementeren.

Uitdaging

Op deze manier kunnen de gebruikers een veel groter stempel drukken op de besteding van de onderzoeksgelden die uiteindelijk voor hun eigen welzijn bestemd zijn. Gebruikers die een dergelijke rol hebben bij onderzoek noemen we geen deelnemers, maar onderzoekspartners. Om over te schakelen van deelnemer naar partner in onderzoek is een uitdaging, niet alleen voor u als potentiële partner, maar ook voor ons als onderzoekers. Ik wil u vanaf deze plek uitdagen om een rol als partner in onderzoek te gaan vervullen. Binnen de Prothese-Academie hebben we hier een begin mee gemaakt. Het gebruikerspanel doet mee in diverse facetten van onderzoek. Daarnaast hebben we een testpanel opgericht, waar mensen als deelnemer kunnen meedoen aan onderzoek om nieuwe prothesen uit te testen. Neem de uitdaging aan en meld u aan als u belangstelling hebt, want met deelnemers en partners maken we het onderzoek (nog) veel relevanter.

PROF. DR. CORRY VAN DER SLUIS, REVALIDATIEARTS UMCG

Professor dr. Jan Geertzen is revalidatiearts en hoogleraar Revalidatiegeneeskunde in het Universitair Medisch Centrum Groningen (UMCG). Hij is gespecialiseerd in moeilijke problemen in de amputatie(-chirurgie) en prothesiologie van het been. Professor Geertzen is (mede)auteur van veel (inter)nationale artikelen en boeken op het gebied van amputatie en prothesiologie.

Suriname, 'waar het gras groener is'

In april van dit jaar ben ik samen met Juan Martina, revalidatiearts van Libra Revalidatie, naar Paramaribo, Suriname geweest. Daar hebben we een week colleges gegeven aan studenten fysiotherapie en geneeskunde aan de medische faculteit van de Anton de Kom Universiteit.

Geen revalidatieteam

Wat een vriendelijke, leergierige studenten! Wat een mooi groen land! Maar ook: wat een armoede... Of mensen na een amputatie worden behandeld, is afhankelijk van hun financiële en sociale status en waar zij wonen. Er is geen revalidatieteam meer, geen revalidatiearts en het aantal ergotherapeuten is op de vingers van één hand te tellen. Er zijn gelukkig nog wel gedreven fysiotherapeuten, maar die moeten werken in een revalidatiecentrum dat sinds 1973 niet meer is vernieuwd.

Geen opvolger

Er is één keer per maand een multidisciplinair teamoverleg met een neuroloog of orthopedisch chirurg op afstand. In het hele land is er maar één (gepensioneerde) orthopedisch instrumentmaker die nog steeds (noodgedwongen) werkt en er is geen opvolger. Daarnaast is er ook een groot tekort aan hulpmiddelen en onderdelen om prothesen of orthesen te maken. In de oefenruimtes stonden apparaten die niet meer werken of die bij ons al 25 jaar geleden afgeschreven zouden zijn. In het Academisch Ziekenhuis Paramaribo zagen we gigantische wachtruimtes vol wachtende patiënten. We spraken daar met medisch specialisten voor wie wij alleen maar respect konden hebben. Zij werken met passie in een steeds armer wordend land. We kwamen op klinische afdelingen waar we verscheidene patiënten zagen die daar al langer dan een jaar verbleven, omdat zij niet konden worden overgeplaatst naar een instelling voor langdurige zorg.

Bewondering

We konden alleen maar diepe bewondering hebben voor alle mensen die daar in de zorg werken en aan wie vanuit Nederland en de Caribische eilanden van Nederland getrokken wordt om daar te komen werken in verband met het tekort aan zorgprofessionals. Zoals zo vaak geschreven: het gras is groener aan de overkant: letterlijk wel, figuurlijk niet!

PROF. DR. JAN H.B. GEERTZEN, REVALIDATIEARTS UMCG

ski- en snowboard-event voor mensen met een lichamelijke uitdaging

Veerle van Regteren:

‘Ik straalde en ging als een speer!’

Arjan Verschuur:

‘Ik heb wel een beperking, maar wil niet beperkt zijn’

Wintersport in september? Niet de meest logische tijd van het jaar... Toch vertellen Arjan Verschuur en Veerle van Regteren u hier over hun ervaringen tijdens de Mentelity Games, het ski- en snowboard-event voor mensen met een lichamelijke uitdaging van de Bibian Mentel Foundation. De reden? Dat zij u met hun enthousiasme kunnen inspireren ook een keer op wintersport te gaan, op een moment dat er nog voldoende tijd is om plannen te maken en de reis te boeken.

Veerle van Regteren is via De Hoogstraat Revalidatie bij de Mentelity Games terechtgekomen. Samen met haar ouders en zus reisde ze afgelopen voorjaar af naar de Zwitserse bergen. Niet alleen voor Veerle was dit een compleet nieuw avontuur, maar ook haar ouders hadden nog nooit geskied. Samen gingen ze de uitdaging aan!

Een sprookje

De eerste lesdag was voor iedereen spannend. Zo vertelde Veerle dat er zeker gezonde zenuwen waren, maar echt angst voelt zij niet snel. Dit was ook wel te zien aan hoe ze vooruitging tijdens de week. In Nederland had zij pas één keer eerder op ski's gestaan in SnowWorld, maar als je haar zag gaan aan het einde van de week, zou je dit bijna niet geloven. Veerle ging als een speer! Ze croste door het fun-park en straalde elke afdaling weer een beetje meer. 'Het is zo leuk om te skiën!', vertelt Veerle, 'en ik vond het ook super mooi om in de bergen te zijn. Ik had dat nog nooit zo in het echt gezien, maar het was net een sprookje'. Wat het extra leuk maakte voor Veerle is dat haar vriendin Rixt ook mee was naar de Games. Ook zij heeft een prothese en samen hebben de meiden hun grenzen verlegd.

Kippenvel

Veerles moeder is heel enthousiast over de week. 'Ik had nooit gedacht samen met Veerle te kunnen skiën, maar we waren verbaasd wat er allemaal kon met een relatief gemakkelijke aanpassing in Veerles skischoen. Zelf denk je daar niet zo over na, maar het was geweldig om te zien hoeveel mogelijkheden er ontstonden.' Ook vertellen Veerle en haar ouders hoe indrukwekkend ze de dynamiek en sfeer tijdens de Games vonden. 'Er zijn zo veel mensen om je heen met een lichamelijke uitdaging, maar iedereen wordt geweldig geholpen. Het maakt niet uit wat je hebt, stuk voor stuk krijgen mensen vertrouwen.' Zo hebben de ouders van Veerle heel veel kippenvelmomenten beleefd. Veerles moeder genoot er stiekem nog het meest van als ze zelf in de sleeplift omhoog stond en alle blije gezichten zag van de mensen die naar beneden kwamen. 'Dat pure geluk dat je ziet bij de mensen om je heen, zo bijzonder!'

Bij de vraag of Veerle volgend jaar weer mee wil naar de Games was er geen enkele twijfel: 'Ik wil er zeker weer bij zijn! Ik kan nu al niet meer wachten.'

13

Pas sinds een half jaar loopt Arjan Verschuur met een prothese. Na een ernstig ongeluk in 2020 en vele complicaties in de jaren daarna werd uiteindelijk de keuze gemaakt voor amputatie van zijn been. In maart 2024 nam hij samen met zijn hele gezin deel aan de Mentelity Games. Arjan is docent sport en bewegen en doet er sinds zijn ongeluk alles aan om zo snel mogelijk weer de draad op te pakken. Hij vindt de interactie met andere mensen tijdens het sporten het allermooist. Of hij nou les geeft op school, of - zoals tijdens de Games - samen met anderen de berg af skiet, hij haalt vreugde uit het samen sporten. Daarom is het voor hem extra bijzonder dat hij dit event samen met zijn hele gezin kon ervaren.

Vastberaden

Vrij kort na zijn amputatie zat Arjan al in een zitski in Nederland. Hij is heel vastberaden: 'Ik wil alles weer doen wat ik voorheen deed'. Het was voor hem bijzonder om te zien dat er meer mensen zijn die, net als hij, op deze manier in het leven staan. Hij had zich na zijn amputatie verdiept in het verhaal van Bibian Mentel, founder van de Bibian Mentel Foundation en organisator van de Games, en haalde hier kracht uit. Maar nuervaarde hij zelf wat haar uitspraak 'It's all about mentelity' betekent. Door deze insteek en door de vele vrijwilligers was er een enorm positieve energie gedurende de week. 'Het was

onbeschrijfelijk,' volgens Arjan, 'een week vol uitdagingen, waar niks werd gezien als onmogelijk.'

Staand skiën

Toch ging het niet allemaal vanzelf... Arjan ging de uitdaging aan om staand op één been te skiën. Het was lastig om balans te vinden en hij raakte aan het begin snel in paniek omdat hij het gevoel had de controle kwijt te raken. Maar door persoonlijke begeleiding en een rustige aanpak won hij steeds meer vertrouwen en kon hij in de loop van de week toch stukjes zelfstandig naar beneden skiën. Zijn doel was om 'aan het einde van de week zelf gecontroleerd de berg af te kunnen' en dat doel heeft hij ondanks de hobbels zeker gehaald.

Inspiratie

Arjan kijkt heel positief terug op de Games en heeft er veel kracht en inspiratie uitgehaald. 'Hoe iedereen in beweging gebracht wordt hier, ik word er helemaal blij en geïnspireerd van! Ik kan er echt gelukkig van worden om vanaf het terras te kijken hoe iedereen hier zijn ding doet en grenzen verlegt'.

Lees meer over de Bibian Mentel Foundation of meld je gelijk aan voor de Mentelity Games van 2025 op www.bibianmentelfoundation.nl.

Afgelopen maart reden we alweer voor de derde keer met z'n vieren Maria Alm binnen. Hotel Alpenhof voelde direct weer als thuis, zodra we de parkeerplaats opreden en begroet werden door de reisleiding van de VGW-kinderreis.

Wintersport zeven da

VGW

VGW staat voor Vereniging voor Gehandicapte Wintersporters. Onze dochter Frédérique is 9 jaar en heeft een beenprothese, waardoor ze skiet op één been. Naast één-beenskiën kun je bij de VGW ook zitskiën, snowboarden en natuurlijk 'gewoon'

op twee benen skiën. Afgelopen jaar gingen 33 VGW-kinderen mee op reis en was er een team van 34 vrijwillige begeleiders en skileraren. Met de broertjes, zusjes en ouders uit alle gezinnen erbij betekende dat een enorme hoeveelheid gezelligheid en sportiviteit.

met de VGW-kinderreis: gen dolle pret!

15

Skiles

Frédérique had samen met één-beenskiërs Marte en Lei zes dagen skiles van VGW-skilerares Dieuwertje en ze werden begeleid door Ronald.

De skiles is vergelijkbaar met een reguliere skiles. Kinderen zitten op skiniveau bij elkaar in de groep. Ze zijn van negen uur 's ochtends tot drie uur 's middags op de piste waar ze ook samen lunchen. En naast skiën...: minimaal één keer per dag een sneeuwballengevecht! Onderling of tegen andere VGW-skigroepjes die ze tegenkomen op de pisten. Dolle pret dus! Bijna iedere avond wordt er door de vrijwilligers een activiteit georganiseerd voor de kinderen, en ja, ook voor de ouders. Limonadepong, karaoke, muziekbingo en als hoogtepunt de kinder-après-ski.

Dineren

Wij logeerden in het hotel, dat de hele week alleen bezet is door gezinnen en begeleiders van de VGW. De kinderen spelen en lopen door het hele hotel. Leeftijdsgenoten zoeken elkaar op en meestal eten de kinderen ook samen. Het kinderbuffet opent een half uur voordat het driegangendiner aan de ouders wordt uitgeserveerd. Ook tussen de ouders onderling is het erg gezellig.

Als gezin op wintersport

Mijn man en ik zijn fanatieke snowboarders. Toen Frédérique op 5-jarige leeftijd een omkeerplastic kreeg, hield ik het niet voor mogelijk dat we ooit als gezin op wintersport zouden gaan. Maar niets bleek minder waar, dankzij de VGW-kinderreis. Onze zoon heeft ook in Maria Alm leren skiën via de lokale skischool. En omdat er zoveel broertjes en zusjes meegaan, komen zij elkaar ook weer tegen bij de reguliere skiles. Kortom een geweldige vakantie voor ons allemaal. We kijken nu alweer uit naar maart 2025!

Verdere informatie

Ben je benieuwd of skiën met de VGW iets is voor jullie gezin? Of heb je vragen over hoe het is om met zo'n grote groep op vakantie te zijn? Want, heel eerlijk, wij vonden het de eerste keer ook best spannend... Kijk dan op www.vgw-online.nl of neem contact met mij op via mireillenoorlander@gmail.com.

*'De wintersport
is volgens onze
kinderen de beste
vakantie van het jaar'*

MIREILLE NOORLANDER

De ledendag: wat een feest was het!

Dit verslag van de KMK-ledendag schrijf ik in de tuin onder de luifel. Na een heerlijke vakantie geniet ik thuis nog van het mooie nazomerweer. 'Genieten' is ook een mooi woord dat ik wil aanhalen wanneer het over de ledendag 2024 van KMK gaat. Wat waren we met veel leden, familieleden en gasten bij elkaar!

Ontvangst

Alle deelnemers werden 's morgens ontvangen in de Expo, een grote zaal in het Spoorwegmuseum in Utrecht. Daar waren intussen ook alle stands van de exposanten ingericht. Vanwege het overkoepelende thema 'vervoer' waren er ook aangepaste fietsen, aangepaste motoren en een aangepaste auto te bewonderen. Na de ontvangst gingen de ouders en de kinderen van de werkgroep 'Op een ander been gezet' naar een aparte ruimte om elkaar te ontmoeten en ervaringen uit te wisselen. De andere KMK-leden bleven in de Expo voor de jaarlijkse algemene ledenvergadering (alv).

Ledenvergadering

Als lid van het bestuur mocht ik u 's morgens door de agenda van de alv loodsen. Het is steeds weer een eer wanneer we als bestuur samen verslag doen aan onze leden. We blikten terug op alle activiteiten waar KMK aan meedoet en keken vooruit naar het komende jaar. In het naar voren kijken kunnen we constateren dat er veel zaken op de rails staan. Zaken die in feite allemaal te maken hebben met u als leden van KMK. We hebben het dan over individuele belangen, maar even belangrijk is ook het grotere geheel van prothesegebruikers. We werken daarbij samen met instrumentmakers, de medische en paramedische organisaties en alle belangengroepen die zich actief bewegen op ons werkterrein, zoals de ProtheseAcademie, ISPO, WAP en WAP-A, NVOS Orthobanda, de verzekeraars en het ministerie van VWS.

1. De ontvangst van de gasten
2. Dagvoorzitter Albert Velthuis
3. Tijdens de algemene ledenvergadering
4. De Expo van het Spoorwegmuseum
5. De bijeenkomst van de ouders en de kinderen
6. Ontmoetingen tijdens de lunch
7. Demonstratie van aangepaste fietsen
8. Gesprekken bij de standhouders

Bestuursleden

Als bestuur waren we blij een goede jaarrekening en begroting te kunnen presenteren. We waren heel erg blij om drie nieuwe bestuursleden welkom te kunnen heten. We namen daarnaast ook afscheid van twee bestuursleden: Nadine Donders en Martin Zandt. Dank voor jullie tomeloze inzet.

Afscheid nemen deden we ook van twee andere vrijwilligers van KMK: Mary van Dijk en Mary Hellings, de vrouw van de vrijwilligerscoördinatie en de man van het KMK-verzendhuis. Ruim tien jaar stonden zij allebei klaar voor KMK. Dank! Voor het bestuur was dat mede de aanleiding Nadine Donders, Mary van Dijk en Mary Hellings te benoemen tot erelid van KMK. Gefeliciteerd!

Workshops

Alle bezoekers gingen na de ledenvergadering aan

3

4

6

5

8

Familiedag

We konden na afloop van de dag terugkijken op een echte familiedag voor

jong en oud. Elke keer blijkt maar weer hoe belangrijk het is dat onze leden en hun gezinsleden elkaar ontmoeten en spreken. Ideeën opdoen, succesverhalen horen en bij alle stands de nieuwste ontwikkelingen bekijken. Want de techniek gaat steeds verder en de mogelijkheden worden steeds uitgebreider. Genieten was het deze dag ook doordat de aanwezigen de hele dag tussen alle KMK-activiteiten door het Spoorwegmuseum konden bezoeken.

Een KMK-dag die ervoor heeft gezorgd dat we in beweging komen, zijn en blijven. Ik hoop dat u evenveel hebt genoten als ik!

ALBERT VELTHUIS, BESTUURSLID KMK

de koffie en aansluitend naar de workshops. Er waren deze dag lezingen over juridische onderwerpen, wondverzorging en osseointegratie. Iedereen had de boodschap om op tijd terug te zijn in de centrale ruimte. We hadden immers nog een verrassing! Ook nu was het genieten om te zien en te horen hoe alle kinderen fluitend en met feesthoedjes op terugkwamen. De verrassing? Een onthulling! De werkgroep 'Op een ander been gezet' heeft een nieuwe naam en een nieuw beeldmerk gekregen: LedeMaatjes.

'Wij maken het gewoon'

Het ontwerpen van een goede prothese, begint met luisteren.
Met meer dan 30 jaar ervaring, liefde voor techniek en een hart voor de klant helpen wij jou op de beste manier.

Neem contact op voor informatie of een afspraak

- 085-77 37 678
- info@vanmeenenorthopedie.nl
- www.vanmeenenorthopedie.nl

Roessingh
Revalidatie Techniek

"Dankzij RRT kan ik weer overal aan meedoen!"

Sterre
Klant van RRT

Telefoon 088 999 0 777 | info@rrt.nl | www.rrt.nl

Roessingh Revalidatie Techniek is erkend producent en leverancier van orthopedische hulpmiddelen en revalidatie-artikelen.

RRT Hoofdvestiging
Roessinghsbleekweg 167
7522 AH Enschede
Telefoon 088 999 0 777

KORT!

In de rubriek *KORT!* vindt u berichten over onderzoek & wetenschap, nieuwe producten, symposia, lezingen en algemeen nieuws.

Eva Eikhout schreef haar eerste boek

In mei is het eerste boek van Eva Eikhout uitgekomen. De titel? 'Dit is geen boek van een meisje zonder armen en benen'. Want Eva heeft wél armen en benen - ze zijn alleen korter. Dat komt door het aangeboren, zeer zeldzame FFU-syndroom. En hoewel dat al uniek is, is Eva's leven dat sowieso.

In haar boek laat ze ons zien wat ze allemaal meemaakt. Van werk, dates, feesten, presentatieklussen en Facetimen met haar ouders, tot pgb-frustraties, verhuizen, koffiedrinken, televisieoptredens en verliefd worden.

Eva Eikhout (1996) is presentatrice, dagvoorzitter en spreker. In 2018 heeft ze de BNNVARA Academy gedaan. Haar programma's 'Weet wat je date', 'Eva en de Eva's' en 'One night stand-up' zijn online te bekijken op het YouTube kanaal van NPO3.

Laat je inspireren door Eva's vrolijkheid en geniet van de openhartige verhalen over haar leven. Een leven vol overwinningen én obstakels natuurlijk. Net zoals wij dat allemaal hebben.

Het boek kost € 22,99 (paperback) en is bij de betere boekhandels en online te bestellen.

Het e-book kost € 9,99, het luisterboek € 5,99.

Dit is geen
boek van
een
meisje
zonder
armen &
benen
Eva Eikhout

Flamingolunch!

Zaterdag 5 oktober is er weer een Flamingolunch! Twee keer per jaar organiseren we deze lunch speciaal voor vrouwen met een enkele of dubbele amputatie. Er wordt onder het genot van een lekkere lunch gezellig gekeuveld over wat ons bezighoudt en waar we mee bezig zijn. Kletsen over serieuze en niet serieuze onderwerpen, tips en tricks uitwisselen, afkijken bij elkaar en mooie dingen delen. De sfeer is ongedwongen.

Zaterdag 5 oktober, van 12.00 uur tot 15.00 uur (voor eigen kosten). In restaurant Darthuizen, Rijksstraatweg 315, 3956 CP Leersum.

Heb je vragen hierover of ben je nieuwsgierig en wil je graag een keer aansluiten? Neem dan contact op via pitamolenaar80@gmail.com, telefoon 06 2833 4737. Ik zie je graag op 5 oktober!

PITA MOLENAAR

RECHTEN!

Karen Koller, Mr. Msc. Mba, jurist gezondheidsrecht, werkzaam als consultant in het veld van medische hulpmiddelen en als ondersteuner van individuele patiënten vanuit haar eigen praktijk KollerVision

Spoorwegmuseum

Tijdens de ledendag van KMK in het Spoorwegmuseum in Utrecht mocht ik een lezing geven over het woud van regels rondom de verstrekking van prothesen. Uit de vragen die ik van de aanwezige KMK-leden kreeg, blijkt dat er de afgelopen jaren nog maar weinig veranderd is: 'Hoe zit het met de zorgverzekeraar?', 'Hoe weet ik wat er betaald is voor mijn prothese, en waar ik recht op heb?', 'Welke prothese krijg ik versus wat is aangevraagd?' en vergelijkbare vragen. Was er nieuws? Nee, ik heb niet echt vragen gekregen die verrassend waren. Wel vragen zoals 'Ik ben net geamputeerd, hoe weet ik dat ik straks echt de juiste prothese krijg?'. Dit brengt mij opnieuw op het thema van mondigheid.

Mondigheid

Mijn advies is al heel lang: blijf (door)vragen bij je arts, stel vragen aan je instrumentmaker en zorg dat je weet wat je te kiezen hebt. Ik blijf daarop hameren als fundamenteel patiëntrecht. Ook in 2024. Ik had de hoop dat we met ons allen wel wat mondiger zouden zijn geworden. Niet dus, want in de praktijk merk ik dat veel patiënten nog te weinig weten, zeker in het beginstadium van hun protheseprocess. Juist deze mensen trof ik dan ook in de zaal aan.

Transparantie

Eigenlijk moet ik die adviezen niet geven. Die horen namelijk thuis in de spreekkamer of aanmeetkamer. Dáár begint de voorlichting en het 'verwachtingsmanagement'. Hoe eerder met de informatievoorziening wordt begonnen, hoe beter. Achteraf repareren is altijd lastiger! Kortom, werken aan een aanvraag betekent de gebruiker actief betrekken, ook qua transparantie. Zowel in kosten, als in wat haalbaar is in het scala aan hulpmiddelen.

Dubbele gevoelens

Met wisselende emoties nam ik de trein naar huis. Enerzijds was er frustratie, want verandert er dan niets bij de zorgverleners en zorgverzekeraars? In dat geval moeten alle KMK-leden dus zéker goed weten wat van belang is. En anderzijds dankbaarheid omdat ik daar weer een lezing over mocht geven en dat informatie nodig is en nog niet overbodig.

KAREN KOLLER

INTERVIEW !

20

Foto: Wilco van Dijen

‘Je h
alle

Noor van Lingen

hoeft het niet een te doen'

Noor van Lingen werd geboren met een aanlegstoornis van haar linkerarm en haar rechterbeen en ze loopt met een onderbeenprothese. Dit heeft haar nooit weerhouden om te doen wat ze wilde. Toch merkt ze de laatste jaren dat het meer aanwezig is dan ze soms zelf denkt. Ze pleit er dan ook voor dat er meer aandacht komt voor de dingen waar jongvolwassenen met een aanlegstoornis tegenaan lopen, in de zorg én binnen Kort(er)MaarKrachtig.

'Het is gewoon een onderdeel van mij, er is nog zoveel meer!'

Je bent geboren met het FFU-complex, wat houdt dat in?

Noor: 'Dat is een combinatie van aanlegstoornissen van bovenbeen (femur), kuitbeen (fibula) en ellepijp (ulna). Ik mis in mijn onderbeen en onderarm één van de twee botten en daardoor is de rest ook niet goed aangegroeid. Aan mijn hand heb ik één vinger en aan mijn voet had ik een paar teentjes, die op jonge leeftijd geamputeerd zijn, zodat ik beter zou kunnen lopen met een prothese.'

Heeft dit een grote rol gespeeld in je leven?

'De houding van mijn ouders was dat er eigenlijk niet zoveel aan de hand was en dat is altijd prima geweest. Niet dat ze deden alsof het niet bestond, maar er was geen reden om het echt in de weg te laten zitten. Ik kijk daar net zo tegenaan, ik ben altijd heel nuchter geweest. Het is gewoon niet leuk en er zijn best momenten dat ik het echt verschrikkelijk vind en er last van heb, maar ik loop enorm goed en ik kan bijna alles. Ik heb trompet gespeeld, gehockeyd, gedanst en getennist, dus ook altijd dezelfde hobby's gehad als iedereen.'

Wat zijn de momenten dat je er last van hebt?

'Zolang ik in de groei was, kreeg ik elk jaar een nieuwe prothese en dat is telkens een lang proces. Dat kost tijd en blijft irritant. En altijd die liner schoonhouden en je huid verzorgen bij irritatieplekjes... Bij lange wandelingen of rennen ben ik sneller moe en mijn broeken gaan altijd kapot door de prothese. Als ik uitga, zoals gisteren, heb ik op dat moment echt geen last, maar de dag erna heb ik wel een zeurende pijn en een moe been. Het is gewoon altijd aanwezig en gedoe. Bij mijn hand heb ik dat gek genoeg veel minder. Ik heb altijd wel een eigen manier gevonden om dingen te kunnen doen en behalve een aangepaste vork en aardappelschiller heb ik geen hulpmiddelen nodig.'

Ben je er op school ooit mee gepest?

'Ik was daar wel bang voor maar het is nooit gebeurd. Ik keek altijd naar de serie 'Hoe overleef

ik...' en daar gaven ze een vrij uitvergroot beeld van de middelbare school, met groepsdruk en pesten, maar dat bleek gelukkig helemaal niet te kloppen. Misschien ligt dat ook wel aan mijn eigen houding. Ik heb het nooit weggehouden en iedereen mag er ook altijd alles over vragen. Dat heb ik liever dan dat er voorzichtig mee gedaan wordt. Want het is geen aandoening waardoor mijn leven verpest is. Het is gewoon een onderdeel van mij, net zoals mijn interesses of mijn mening. Er is daarnaast nog zoveel meer!'

Veranderde er nog iets naarmate je ouder werd?

'Ja, ik merk de laatste jaren dat het nog steeds een proces van accepteren blijft, ook al leef ik er al 22 jaar mee. Ik was altijd vooral gefocust op 'normaal' zijn, maar in elke fase komen er toch weer nieuwe uitdagingen. Onbewust ben ik er meer mee bezig dan ik denk, ook met hoe andere mensen ernaar kijken. Als ik mijn handen op tafel leg, leg ik bijvoorbeeld wel mijn rechterhand boven. Mensen die mij goed kennen, zeggen dat ze het vergeten, maar als je mij nog niet kent, dan valt het wel op. En dat snap ik ook wel, mensen zijn het niet gewend. Als ik op straat iemand met een prothese zie, kijk ik ook.'

Hoe was het toen je ging studeren?

'Kort nadat ik begon met studeren kwam corona en dat heeft echt impact gehad op mijn leven. Ik was ook best jong - 17 jaar - en ging gelijk op kamers wonen, maar ik had in Tilburg nog niet echt een basis om op terug te vallen. In 2021 ben ik aan de Academische Pabo begonnen, een opleiding tot leraar basisonderwijs én psycholoog. Die opleiding past heel goed bij mij en ik geniet nu enorm van het studentenleven en alle leuke mensen die ik tegenkom. En ook mijn stage voor de klas vind ik superleuk, op dit moment in groep 3 met kinderen van 6 jaar oud. Het leukste vind ik om met de kinderen in gesprek te gaan. Ze weten veel meer dan je denkt en zijn nog zonder oordeel. Ik heb ook een les gegeven over mijn beperking, wat ze heel interessant vonden (zie K&K nr. 42, pagina 29).'

Hoe verliep de overgang van kindzorg naar volwassenenzorg?

'Tot je 18e heb je je hele leven hetzelfde revalidatieteam, dezelfde arts en dezelfde prothesemaker. Die worden haast een deel van je familie. En dat stopt als je 18 wordt, dat is best gek. Maar dat je een prothese hebt, stopt niet. En juist op deze

Paspoort

- ▶ Wie: Noor van Lingen
- ▶ Leeftijd: 22 jaar
- ▶ Woonplaats: Tilburg
- ▶ Studie: Academische Pabo
- ▶ Bijzonder: initiatiefnemer jongerengroep LedeMaten

'Houd contact, met professionals én lotgenoten'

23

leeftijd verandert er zoveel in je leven: je gaat studeren, je rijbewijs halen, daten en zo... En dat moet je allemaal zelf uitzoeken. Ik heb toen wel kennisgemaakt met mijn nieuwe revalidatiearts, maar had eigenlijk geen idee waarvoor ik bij hem terecht zou kunnen. Gelukkig zijn er websites zoals www.nikstekort.nl en www.netalsjij.nl met informatie voor jongeren met een beperking. Het zou al helpen als ze je daar op zouden wijzen.'

Waarom ben je bij KMK de jongerengroep LedeMaten gestart?

'Mijn hele leven was ik samen met mijn ouders lid van werkgroep 'Op Een Ander Been Gezet' (nu LedeMaatjes). Ik ging ook elk jaar mee met het zeilkamp voor 10- tot 18-jarigen en dat was het leukste weekend van het jaar. Niet dat we nou zo bezig waren met 'lotgenotencontact...', het is juist zo fijn dat je er even níet mee bezig hoeft te zijn. Iedereen heeft iets en je begrijpt elkaar. In mijn gewone dagelijkse leven ben ik met andere dingen bezig, maar ik merk dat het toch belangrijk blijft om er af

en toe wél op te focussen. En waarom zou je het allemaal zelf uitzoeken als er zoveel anderen zijn die net wat ouder zijn en alles al uitgevogeld hebben? Daarom zijn we begonnen met de jongerenwerkgroep LedeMaten, in het verlengde van de werkgroep voor kinderen van 0 tot 18 en hun ouders, de LedeMaatjes (zie ook pagina 28). De eerste reacties zijn erg enthousiast!'

Heb je tot slot nog advies voor andere jongeren?

'Ik denk dat het belangrijk is om ook na je 18e gezien te blijven worden, door de zorgprofessionals, maar ook door elkaar. Dus zorg dat je contact houdt, met professionals én met lotgenoten. Op deze leeftijd ben je op alle fronten op zoek naar wie je bent, wat je belangrijk vindt en hoe je wilt leven. En juist dán is het belangrijk om ook met dit onderdeel van je leven bezig te zijn. Oók als je - net zoals ik - eigenlijk alles kunt. Het heeft toch impact en je hoeft het niet alleen te doen.'

Volg LedeMaatjes en LedeMaten op Instagram: @ledemaatjes. Meedenken of meedoen met LedeMaten? Stuur een e-mail naar LedeMaten@kortermaarkrchtig.com.

ROSANNE FABER

Het 4Daagseavontuur van

Op 16 juli was Sonja Visser een van de bijna 50.000 wandelaars die begonnen aan de Nijmeegse 4Daagse.

Een flinke uitdaging voor alle deelnemers, maar voor

Sonja is het een extra uitdaging: zij loopt de 4Daagse met een onderbeenprothese.

Haar onderbeen werd in 2011 geamputeerd, nadat ze zo'n driekwart jaar klachten aan haar voet had gehad. Toen duidelijk werd dat de klachten werden veroorzaakt door de verstopping van een bloedvat, was een spoedamputatie de enige oplossing. Een pittig revalidatietraject volgde.

Tranen

Sonja blikt terug op de eerste maanden na de amputatie: 'Ik heb heel wat tranen gelaten tijdens de revalidatie. Doordat het een spoedoperatie was, was niet alles helemaal goed afgewerkt en dat veroorzaakte veel pijn aan mijn scheenbeen. Maar niet alleen de pijn maakte het moeilijk. Ik wilde de eerste tijd ook mijn eigen been niet zien. Dan zat ik met een handdoek over mijn hoofd als de stomp verzorgd werd. En hulp voor de verwerking dacht ik niet nodig te hebben. Ik wilde bijvoorbeeld niet in gesprek met een psycholoog of lotgenoten. Nu weet ik dat dat juist heel belangrijk is. Dat zijn mensen die je begrijpen, die je helpen en je er doorheen slepen.'

Vertrouwen

Inmiddels doet Sonja eigenlijk weer alles wat ze vóór de amputatie ook deed, zoals autorijden, fietsen en fulltime werken. 'Bij sommige dingen moet ik wat meer nadenken, bijvoorbeeld traplopen, dat kan ik niet meer 'blind' doen. En natuurlijk heb ik ook m'n slechte dagen, dat ik denk: 'Waarom moest mij dit overkomen?'. Maar ik krijg heel veel steun van mijn man en mijn familie. Uiteindelijk moet je het zelf doen, maar hoe je omgeving ermee omgaat helpt wel. Mijn omgeving geeft mij vertrouwen, waardoor ik uitdagingen niet uit de weg ga. Als iemand tegen mij zegt dat ik iets niet kan, dan denk ik altijd: 'Dat zullen we nog wel eens zien'. Tijdens de revalidatie in de Maartenskliniek in Nijmegen zeiden ze tegen mij dat het waarschijnlijk niet zou lukken om de prothese hele dagen aan te hebben. Maar ik wilde per se de rolstoel uit en dus droeg ik de prothese iedere dag een beetje langer. En nu draag ik hem gewoon elke dag, de hele dag.'

Uitdaging

Meedoen aan de 4Daagse van Nijmegen was een andere uitdaging die Sonja wilde aangaan. Dat stond al op haar lijstje vóór dat ze haar amputatie onderging. De amputatie leek in het begin een kink in de kabel, maar in 2021 besloot Sonja toch mee te doen. Helaas moest ze het na de eerste dag opgeven vanwege drukpijn aan haar stomp. Sonja: 'Ik was gewoon niet goed voorbereid, had veel te weinig lange afstanden gelopen van tevoren. Deze keer heb ik het heel anders aangepakt. Ik heb samen met mijn zus veel gelopen en ook de voorbereiding deden we samen. Zij heeft het hele proces van mijn amputatie

PRODUCTEN

Wat te doen met je oude prothese of hulpmiddel?

De Stichting BFF zamelt oude maar nog bruikbare prothesen en hulpmiddelen in. De stichting zorgt ook dat deze vervolgens bij de juiste mensen in ontwikkelingslanden terecht komen. In deze tijd van recyclen en duurzaamheid zijn we in Nederland redelijk goed bezig. Maar op het gebied van producten in de zorg is er nog veel winst te behalen. Daarom is de Stichting BFF opgericht.

Inleveren

Toen Early Bouwman een nieuwe bovenbeenprothese kreeg aangemeten, kwam hij erachter dat hij zijn oude prothese niet hoefde in te leveren. Mensen die via

hun zorgverzekeraar een prothese of ander hulpmiddel vergoed krijgen en deze na de verjaringstermijn vervangen, mogen het oude exemplaar houden. Op zijn vraag aan de instrumentmaker wat er met oude prothesen gebeurde, was het antwoord: 'Niks'.

Mexico

Early is in 2006 zijn been verloren in Acapulco, Mexico. In Mexico bestaat er geen zorgverzekering en de meeste mensen kunnen zich geen prothese veroorloven. Early kende daar een man die al 34 jaar niet had kunnen lopen. Hij regelde dat deze man zijn oude prothese

Sonja Visser

en revalidatie meegemaakt en weet dus precies wat mij bezighoudt. We liepen iedere avond minimaal vijf kilometer om aan de druk te wennen. Uiteindelijk konden we enkele dagen achter elkaar meer dan 25 kilometer lopen!

OIM Orthopedie

Sonja's orthopedisch adviseur van OIM Orthopedie, Marco Ketelaars, had er vertrouwen in dat ze haar doel ging halen. Sonja: 'Hij heeft mijn prothese vlak vóór de 4Daagse nog helemaal nagekeken en deed dat na afloop nog een keer. En hij heeft een extra liner en sleeve geregeld, zodat ik die kon vervangen tijdens het wandelen als dat nodig was. Marco luisterde echt naar mij, dat is belangrijk en geeft vertrouwen.'

Je kúnt het!

Sonja benadrukt dat alles wat ze bereikt heeft niet vanzelf is gegaan. 'Het kost veel tijd en kracht, maar ik hou steeds voor ogen dat het leven niet ophoudt na een amputatie. Dat is ook wat ik anderen die hetzelfde meemaken wil meegeven. Als je wilt en doorzet én de juiste hulp van je omgeving krijgt, kun je eigenlijk alles.'

Maar....

Ondanks haar positieve instelling en alle goede voorbereidingen was Sonja genoodzaakt om op de tweede dag van de 4Daagse op te geven. Sonja: 'Wat ik nog nooit heb gehad in al die tijd dat ik een prothese heb, ook niet tijdens de intensieve training voor de 4Daagse, gebeurde nu wel. Ik kreeg op de eerste dag een enorme blaar op mijn stomp. Daar had ik tijdens

Sonja Visser staat rechts op de foto.

het wandelen niets van gemerkt, maar toen ik mijn sleeve uittrok, trok ik de blaar open. Ik heb meteen contact gezocht met Marco om te overleggen. Behalve de blaar ging het hartstikke goed en had ik nergens last van. Dus besloot ik op de woensdag gewoon te starten. Maar na 23 kilometer was de pijn niet meer vol te houden en heb ik moeten stoppen. Daar heb ik wel een tijdje van gebaald hoor!

Wie weet gaat Sonja volgend jaar een nieuwe poging wagen.

25

kreeg. Een lokaal ziekenhuis deed een aantal aanpassingen en zorgde voor de revalidatie. Twee jaar later liep de man weer!

Best friends

Early: 'Ik heb vier jaar lang allerlei prothesen en andere zorg hulpmiddelen naar Mexico gebracht, maar op een gegeven moment werd dat te duur voor mij alleen. Daarom heb ik samen met een aantal andere mensen de Stichting BFF opgericht. BFF staat meestal voor *Best Friends Forever*, maar de naam van ónze stichting betekent *Bodyparts For Foreigners*. Wij brengen op dit moment koffers vol hulpmiddelen naar Mexico en naar Gambia. De kosten voor ophalen, opslag en transport zijn behoorlijk hoog. Een eenmalige of maandelijke donatie zou ons heel erg helpen! En: heb je zelf een prothese of ander hulp-

middel in de kast staan, dan zorgen wij graag dat dit een 'beste vriend' voor een nieuwe gebruiker wordt!

Verdere informatie:
www.stichtingbff.com.

LEDEMAATJES !

Een nieuwe naam!

Letterlijk met toeters en bellen werd op de leden-dag van KorterMaarKrachtig in het Spoorweg-museum in Utrecht op 25 mei de nieuwe naam van de werkgroep 'Op een ander been gezet' gepresenteerd: LedeMaatjes! Ook het beeld-merk van de werkgroep is vernieuwd.

LedeMaatjes is er voor alle ouders van kinderen die geboren zijn met een korte of ontbrekende arm of een kort of ontbrekend been.

26

LEGO-poppetje met een korte arm

Maak kennis met Autumn, het LEGO Friends-poppetje met een korte arm! De Hoogstraat Revalidatie kreeg Autumn's huis als gift van LEGO. Autumn en het huis zullen een mooi plekje krijgen binnen de afdeling Jeugd. Ze zal onder andere gebruikt gaan worden bij de begeleiding van kinderen met een korte arm.

Autumn

LEGO omschrijft Autumn zo: Autumn is een meisje dat zich maar op één plek echt helemaal thuis voelt. En dat is buiten. Het is een echte outdoor-girl en grote dierenliefhebber, die geboren is zonder het onderste deel

van haar arm. Autumn kan goed luisteren en blijft altijd rustig. Ze beleeft graag nieuwe avonturen met haar vrienden en zet zich in om de natuur te beschermen.

Je kunt op de site van LEGO zelf een poppetje (meisje of jongen) met een korte arm of een kort been samenstellen: er zijn verschillende hoofden en haar-drachten verkrijgbaar. Daarnaast heeft Autumn een huis, een paardenstal, een koeienstal, een dierenartspraktijk en een eigen camper.

Zie verder: www.dehoogstraat.nl/gift-lego-poppetje-met-korte-arm

LEDEMATEN !

Pjotr Vriend

Ik ben Pjotr, ik ben 30 jaar oud en woon in Amsterdam. Toen ik 13 jaar was, heb ik een ongeluk gehad waarbij de helft van mijn voet geamputeerd moest worden. Op medisch vlak ben ik goed geholpen in het ziekenhuis. Maar een andere grote uitdaging was de revalidatie en alles wat daarbij komt kijken. In het ziekenhuis werd mij destijds verteld dat lopen nog wel zou gaan, maar dat ik sporten beter uit mijn hoofd kon zetten. Dit kwam wel even binnen bij iemand wiens leven vijf dagen per week uit sport bestond.

Zelf op zoek

We (mijn ouders en ik) wilden het hier echter niet bij laten en zijn zelf op zoek gegaan naar oplossingen. Wij kenden LedeMaatjes (vroeger 'Op een ander been gezet') toen nog niet,

dus zijn zelf het internet opgedoken en rond gaan bellen. Inmiddels heb ik de oplossingen gevonden die bij mij passen en kan ik zeggen dat ik weer zo'n vijf keer per week verschillende sporten beoefen.

LedeMaten

Ik heb mij bij de jongerengroep LedeMaten aangesloten om iedereen die iets soortgelijks meemaakt of heeft meegemaakt zoveel mogelijk te helpen met praktische tips en met mentale uitdagingen. Ik zou het heel tof vinden als we de community nog verder kunnen uitbreiden zodat we iedereen kunnen bereiken en iedereen verder kunnen helpen. Mocht je in contact willen komen met mij, schroom dan niet om een berichtje te sturen naar ledematen@kortermaarkrachtig.com.

PJOTR VRIEND

Was het een haai?

In deze rubriek beschrijven leden van LedeMaatjes persoonlijke, grappige of ontroerende momenten uit hun leven of dat van hun kind met een korte arm, een kort been of een prothese. Heb je zelf een leuk verhaal? Mail je tekst naar redactie@kortermaarkrchtig.com, mét foto!

Monkey Town

Het leven met een prothese zorgt vaak ook voor lol, bijvoorbeeld tijdens een middag Monkey Town (overdekt speelparadijs) met een kind als Levi dat - zoals het hoort - overal aan meedoet. Zijn lichaam gaat alleen soms sneller dan zijn prothese mee beweegt, met als gevolg: Levi is beneden en zijn been hangt ergens boven in de netten te wachten tot dat het weer opgehaald wordt.

Schaatsen

Schaatsen, hoe fijn is dat! We waren op de kunstijsbaan, schaatsen gehuurd en het ijs op. Al direct waren de schaatsen niet goed. Levi gleed weg en had geen grip. Ik dacht: 'Even

wennen joh en even oefenen, dan komt het vast goed'. Na één rondje was dit duidelijk niet het geval. Terug naar de afdeling schaatsenverhuur en uitgelegd dat Levi een prothese draagt en geen grip heeft. 'Dit klopt', gaven ze aan, 'en als wij de schaatsen anders slijpen is het probleem opgelost want dit zorgt voor betere grip'. Normaal slijpen ze niet tussen door, maar omdat alle kinderen recht hebben op plezier maakten ze een uitzondering. De schaatsen werden geslepen, Levi stapte het ijs op en schaatste weg. De hele middag een blij kind op het ijs!

WILMA, MOEDER VAN LEVI

27

Jongerenlidmaatschap KMK

Jongeren en jongvolwassenen tussen 18 en 25 jaar kunnen nu 'jongerenlid' worden van Kort(er)MaarK(r)chtig. De contributie voor het jongerenlidmaatschap is slechts € 10,00 per jaar, en als je je bank machtigt om de contributie automatisch te betalen, dan krijg je nog een korting van € 2,50.

Je krijgt dan ieder kwartaal dit mooie magazine in de bus, je bent automatisch lid van onze jongerenwerkgroep LedeMaten en je kunt aan alle evenementen van KMK meedoen. En: je hebt stemrecht tijdens de algemene ledenvergadering. Dus je kunt ook het beleid van de vereniging mee bepalen.

Kortom: word lid! Kijk op www.kortermaarkrchtig.com

LedeMaten: voor jongeren!

Tijdens de ledendag van KorterMaarKrachtig op 25 mei kwam een groepje jongeren en jongvolwassenen van 16 tot 30 jaar bij elkaar. Het doel van de bijeenkomst was om te brainstormen over verbeteringen voor de overgang (transitie) van kind naar volwassene.

We merken namelijk dat er van alles verandert als je 18 jaar wordt en dat je in de zorg na je 18e sneller uit beeld verdwijnt. Veel jongvolwassenen zeggen iets te missen of gemist te hebben tijdens deze overgang. Het zou mooi zijn als jongvolwassenen hulp van elkaar kunnen krijgen bij onderwerpen die je liever niet met je ouders bespreekt en die andere mensen om je heen zonder beperking toch niet helemaal kunnen begrijpen. En waarom zou iedereen zelf alles uit moeten vogelen als anderen het antwoord al gevonden hebben?

Noor van Lingen:

'Het zou mooi zijn als jongvolwassenen hulp van elkaar kunnen krijgen'

NetAlsJij

Tijdens de bijeenkomst heeft revalidatiearts Iris van Wijk verteld over de website www.netalsjij.nl. Daarna raakten we aan de hand van het NetAlsJij-kwartetspel in gesprek over de uitdagingen van volwassen worden met een beperking en de transitie naar de volwassenenzorg. Tot slot hebben we gebrainstormd over een aantal vragen om een beter beeld te krijgen van wat iedereen van de jongerengroep verwacht en hoe die eruit moet gaan zien.

Blijven ontmoeten

Daar is vooral uit naar voren gekomen dat het allerbelangrijkste is dat we elkaar blijven ontmoeten en dat jongvolwassenen op een laagdrempelige

manier om hulp en informatie kunnen vragen. Aan het eind van de bijeenkomst hebben we een naam verzonnen: LedeMaten. De eerste stap voor de toekomst is het organiseren van een aantal informele activiteiten en bijeenkomsten om elkaar te ontmoeten en te leren kennen. Zo kunnen we stap voor stap samen LedeMaten verder opzetten en uitbreiden. De opkomst was groter dan verwacht en alle aanwezigen waren enorm enthousiast. Het was een fijne middag en een mooie eerste stap voor LedeMaten!

Voor wie is LedeMaten bedoeld?

Ben jij bezig met volwassen worden en vind je het fijn om lotgenoten hierover te spreken en samen lief en leed uit te wisselen? Of ben je inmiddels door deze fase heen en heb je het idee dat jij anderen wat kunt bieden met jouw ervaring? Wees welkom en neem contact met ons op! Dat kan via e-mail: ledematen@kortermaarkrchtig.com of Instagram: @ledemaatjes. (LedeMaatjes is de overkoepelende werkgroep die gericht is op ouders en jonge kinderen, waar wij voorlopig nog onder vallen.)

In de rubriek *KORT!* vindt u berichten over onderzoek & wetenschap, nieuwe producten, symposia, lezingen en algemeen nieuws.

LOTH/Fabenim gaat door!

LOTH/Fabenim is een groothandel voor orthopedische producten en levert prothese-onderdelen aan orthopedische instrumentmakerijen. Het bedrijf heeft een tijd stilgelegd, maar gaat nu door na een overname door de oprichters van de Praesumus Group: Antonio Chan en Ray Boegborn. Ze hebben het bedrijf nieuw leven ingeblazen, zodat werk en visie van oprichters Martin Loth en Gerrit Visser voortgezet kunnen worden.

Overname

Ik sprak met Priscilla Lodewijx, senior medewerker bij LOTH/Fabenim, over deze spannende ontwikkeling. Lodewijx: 'Ik verwachtte eigenlijk helemaal geen overname, we dachten dat het einde van Loth/Fabenim nabij was. Ik vroeg aan mijn neef Ray hoe het zat met ontslagvergoedingen en toen ging zijn collega Antonio uitzoeken waarom het bedrijf eigenlijk ging stoppen. Toen wilden ze het bedrijf overnemen. Tot nu toe is de transitie alleen maar positief geweest. Antonio en Ray zijn druk bezig om het bedrijf te moderniseren en digitaliseren. Het is mooi om te zien dat het bedrijf doorgaat en dat het levenswerk van Gerrit Visser wordt voortgezet.'

Verhuizing

LOTH/Fabenim is inmiddels verhuisd naar een nieuwe locatie binnen Nieuwegein. Het nieuwe pand is moderner en lichter, wat de werksfeer ten goede komt. Priscilla Lodewijx was eigenlijk al ander werk aan het zoeken, maar ze ziet nu toch weer toekomst in het bedrijf door de manier waarop Ray en Antonio het oppakten. 'In korte tijd is er veel verschil gemaakt. De visie van LOTH/Fabenim is weer teruggekomen. In de tijd dat Gerrit Visser ziek was, heeft het bedrijf helaas stilgestaan. Maar nu staat het zoeken naar innovaties om mensen te helpen met hun mobiliteit weer voorop bij ons mooie bedrijf.'

De nieuwe slogan van LOTH/Fabenim is *Innovating Mobility, Transforming Lives*.

NOAH CHAN, REDACTEUR LOTH/FABENIM

Zomervakantie!

Hoewel we geen vaste plannen hebben, kijken we met z'n allen erg uit naar de vakantie. We zien wel wat er op ons afkomt. Benjamin zal een groot deel van de vakantie in ieder geval doorbrengen in het skatepark. Hij is in juni 8 jaar geworden (wat gaat het snel!) en met al zijn cadeaubonnen van het skatepark heeft hij een compleet nieuw skateboard kunnen samenstellen. Daarmee kan hij nog veel meer trucjes leren. Het skaten gaat steeds beter en inmiddels heeft hij het doel om naar de Paralympische Spelen te gaan. Dat wordt nog een opgave, maar waar een wil is... Aan zijn doorzettingsvermogen zal het niet liggen! Vallen, opstaan en weer doorgaan, het hoort erbij. Benjamin zegt altijd: 'Als het vijf keer gelukt is achter elkaar, dan kun je de truc'.

Reisje

Ook staat er een skatereisje op de planning naar Manchester. Daar zit een groot, overdekt skatepark, dat hij ook graag wil uitproberen. Hij gaat daar met papa en een vriendje naartoe. Voor Benjamin wordt dat de eerste keer dat hij gaat vliegen. Ondanks dat hij dat best spannend vindt, heeft hij er wel heel veel zin in.

Nieuwe voet

Inmiddels is Benjamin toe aan zijn derde prothesevoet in drie maanden tijd! Dat zegt wel wat over wat zo'n voet te verduren krijgt met een sport als deze. Hij gebruikt zijn prothese zeg maar 'erg goed'... Maar toch, sinds hij deze voet heeft, een Ottobock Evanto met enkelgewricht, is hij enorm tevreden. Zijn trucjes gaan gemakkelijker en de balans is een stuk beter. Hij zou geen andere voet meer willen. Het fijne is ook dat hij waterdicht is.

VERONIQUE GORTER

Veronique Gorter is moeder van Jesslyn (16), Christina (14) en Benjamin (8) en partner van Bas. Benjamin is geboren met fibula aplasie. In deze column vertelt Veronique over haar belevenissen met Benjamin.

De trilplaat

De Roliner

Ben (links) bij Moveable

Even voorstellen: wij zijn Nieske Spears en Ben Messelink. Wij zijn door het bestuur van Kort(er)MaarKrachtig gevraagd om de 'internationale vertegenwoordigers' van KMK te worden. Onze eerste gezamenlijke actie was een bezoek aan de OTWorld Exhibition 2024 in Leipzig in mei van dit jaar. We waren daar niet om een beetje over de beurs te lanterfanten, nee, wij hadden een missie! Wij waren op zoek naar de absolute noviteiten van prothesetechnieken, hulpmiddelen en revalidatietoepassingen.

Deze beurs is ook een geweldig moment om nieuwe contacten te leggen en bestaande contacten te versterken. We hadden ons daarom ook aangemeld bij IC2A om op onze eerste dag een aantal uren op hun stand te passen. IC2A is de internationale coalitie van nationale verenigingen van mensen die een amputatie hebben ondergaan - ook KMK is bij IC2A aangesloten. Dit bleek een leuke ervaring, vooral om meteen een indruk te krijgen van de diversiteit van interesses van de mensen die de beurs bezochten. Kort(er)MaarKrachtig is 'Vriend van

OTWorld'. We werden dan ook hartelijk welkom geheten in het zogenoemde BIV-café met een heerlijk kopje koffie voor we aan onze rondgang begonnen. Lees hier onze beursimpressies.

Trilplaat

De trilplaat bestaat al een tijdje, maar de trilplaat die op OTWorld gedemonstreerd werd had wel een aantal nieuwe aspecten. De meeste trilplaten zijn geschikt om je benen een actiever gevoel te geven. Deze plaat kon zo ingesteld worden dat er met een bepaalde frequentie trillingen worden doorgegeven. Natuurlijk hebben wij deze trilplaat geprobeerd en we waren onder de indruk. Hij zou niet verkeerd staan bij een sportschool of een fysiotherapiepraktijk.

Liner met app

Onze volgende stop was bij Unhindr. Iemand van IC2A had ons aangeraden eens te kijken naar hun nieuwe liner, de Roliner. Met besturing via een app kun je in deze liner per zone verdikkingen aanbrengen. Interessant om te zien hoe je zonder je prothese uit te hoeven doen dynamisch je liner kunt aanpassen. De benadering met de app geeft een vloeiende overgang terwijl je gewoon door kunt blijven lopen. Beslist interessant!

Meer liners en sleeves

Er waren trouwens sowieso veel nieuwe liners op de beurs: een liner die opgeblazen kan worden voor een betere pasvorm, maar ook diverse 3D-geprinte liners. We zijn heel benieuwd naar deze ontwikkelingen en kijken uit naar bredere toepassingen! Er waren veel start-up-bedrijven en een grote hoeveelheid jonge ondernemers. Het is mooi om te zien dat veel mensen

wingen bij OTWorld 2024

In de stand van IC2A

Bij de ThinkTank

Nieske met de Hopperblade

zich inzetten voor een beter leven voor mensen die een amputatie hebben ondergaan.

Een andere opvallende stand was van het Nederlandse bedrijf Moveable. Zij maken onder andere sleeves voor handen. Mooie kwaliteit en natuurlijk even getest met het dragen van Nieskes tas. Werkte prima.

IC2A-stand

Na de lunch bemensten we de IC2A-stand. Het was fijn om verschillende andere landenorganisaties in levenden lijve te ontmoeten! En onze tweede dag begonnen we met een ThinkTank, georganiseerd door IC2A. Veel verschillende partijen spraken met elkaar over obstakels die mensen ervaren die een amputatie hebben ondergaan. Dat bleken diverse obstakels te zijn: letterlijke, zoals toegankelijkheid van ruimten, trappen en dergelijke, maar ook figuurlijke obstakels, zoals de beschikbaarheid en betaalbaarheid van prothesen. Waar in Nederland een prothese redelijk goed beschikbaar is, zijn er landen waar lopen met een prothese een droom is die niet zomaar waar te maken blijkt. Als je daarbij vooral aan derdewereldlanden denkt, dan klopt dat, maar ook in moderne landen als de VS zijn prothesen lang niet voor iedereen betaalbaar. Mooi om deze ervaringen te horen en te bundelen. De IC2A heeft een actief lobbynetwerk, onder andere bij de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) en neemt deze ervaringen mee om het leven van mensen met een amputatie te verbeteren.

Blades

Na de ThinkTank gingen we weer op stap om de verschillende stands en presentaties te bekijken. Eerder hadden we al een

nieuwe running blade, de Hopper, gezien. Mooi om te zien hoe enthousiast jonge mensen zijn over het hardlopen met een blade. Ze wisten Nieske te motiveren om er één uit te proberen en zij werd enthousiast over het concept om met een blade te gaan hardlopen. We zagen ook de running blades van Levitate. Er worden steeds weer nieuwe technieken ontwikkeld om zo'n blade de perfecte combinatie van flexibiliteit en stijfheid mee te geven om iedere hardloopervaring te verbeteren.

Handen

De laatste dag van ons bezoek woonden we een workshop bij van de Zeus-hand. Deze werd gepromoot door Aether Biomedical. Een mooi voorbeeld van een aanpak die het mogelijk maakt om lokaal reparaties aan onderdelen mogelijk te maken. Veel opties, ook digitaal, waardoor een technicus of fysiotherapeut op afstand via het web kan meekijken met bijvoorbeeld de spierspanning of eventuele mechanische problemen. Het grote probleem van de lange reparatietijden werd opgelost door nieuwe onderdelen gelijk bij de aanschaf mee te leveren. Zo kan er gemakkelijk bijvoorbeeld een vinger worden vervangen en staat iemand binnen een half uur weer met een werkende hand buiten. Goed om te zien hoe gebruikers meehelpt met het bouwen van deze hand.

En tot slot liepen we nog tegen een ander leuk product aan: therapygum van Clix Therapy, een soort 'silly putty' dat na kneden warm wordt. Het was apart om te voelen hoe snel dit materiaal warm wordt en op pijnlijke plekken verlichting kan brengen. Natuurlijk ook te gebruiken als handwarmers in de koudere dagen!

NIESKE SPEARS EN BEN MESSELINK

Het magische Efteling

Misschien heb je er al eerder over gelezen in dit magazine: het Efteling-project (*). De aanleiding van dit bijzondere initiatief was een eenvoudige, maar belangrijke vraag: waarom mogen mensen met een beenprothese niet in achtbanen, terwijl ze in het dagelijks leven alles met hun prothese doen?

Het begon allemaal toen een meisje niet in een achtbaan mocht met haar prothesebeen. Revalidatiearts Iris van Wijk en Nicolaas Bessels, voorzitter van de werkgroep LedeMaatjes van KorterMaarKrachtig, besloten op onderzoek uit te gaan en bezochten de Efteling voor een gesprek. Dit leidde tot een ontmoeting met Frank Bersch, Specialist Veiligheid van de Efteling, en Edwin Kruihof, Technisch Manager bij TUV Nord Nederland.

Projectgroep

Vervolgens sloten ook Dr. Ir. Gerwin Smit en masterstudent India Hoekman aan. Met het uiteindelijke doel: een oplossing vinden zodat iedereen van alle attracties in pretparken kan genieten. Inmiddels is er een grote projectgroep gevormd met de Efteling, TUV Nord, De Hoogstraat Revalidatie, De Hoogstraat Orthopedietechniek, De Hoogstraat Revalidatietechniek en KorterMaarKrachtig.

Gesprekken

Er zijn ondertussen al meerdere stappen gezet om tot een oplossing te komen. Zo heeft India intensief overleg gevoerd, niet alleen met de Efteling en TUV Nord, maar ook met Walibi, waar acht attracties beperkingen hebben voor mensen met een beenprothese, én met Vekoma, een van de grootste attractiebouwers in Nederland. Ze sprak ook met Össur, een van de grootste prothese- en orthesefabrikanten, om te begrijpen hoe prothesebenen worden getest. De conclusie? Het probleem is dat niet met 100% zekerheid te zeggen is dat een prothesebeen altijd veilig vast blijft zitten. Daarom moet er een extra zekering komen om de veiligheid van prothesegebruikers, andere bezoekers en omstanders van de attracties te garanderen.

Vragenlijst

Om te weten wat prothesegebruikers belangrijk vinden in zo'n product hebben we een vragenlijst opgesteld. Deze is

verspreid via de KMK-website, LinkedIn, Facebook en Instagram. Om het project en de vragenlijst extra onder de aandacht te brengen, bezocht een deel van de projectgroep de ledendag van KMK in het Spoorwegmuseum. Dit bleek een fantastische dag vol interessante gesprekken en waardevolle feedback van prothesegebruikers.

G-krachten

Een ander spannend onderdeel van het project was de G-krachtmeting in de achtbaan Baron 1898 in de Efteling. Voor het eerst werd onderzocht welke G-krachten er in een achtbaan op de benen werken. G-kracht is de kracht die je voelt bij versnellen of vertragen, gemeten in eenheden van 'G'. In een achtbaan kun je bijvoorbeeld 3G ervaren, wat betekent dat je drie keer je eigen lichaamsgewicht ervaart.

Iedereen! -project

Uit ons onderzoek bleek dat er extra kracht op de benen komt als je ze beweegt tijdens de rit. En dat geldt dan natuurlijk ook voor prothesebenen.

Op dit moment werken we hard aan de verdere ontwikkeling van een oplossing en hebben we al verschillende ideeën uitgewerkt. We hopen binnenkort een eindproduct te hebben en een testrit te maken in Baron 1898 met het nieuwe product. Zo hopen we de magie van de Efteling voor iedereen toegankelijk te maken!

INDIA HOEKMAN

(* Deel 1 stond in nummer 40 (december 2023) en deel 2 in nummer 41 (maart 2024).

COLUMN!

Wikken en wegen

Deze zomer stond in het teken van osseointegratie - doen we het of doen we het niet? Zo babbelde ik erop los met mensen die een osseointegratieprothese hebben. Wat zijn nu de voordelen en de nadelen, waarop moet je letten? Wat biedt het de gebruiker meer dan de kokerprothese? Ik sprak met mensen die in een rolstoel zaten en nu weer konden lopen, sprak met een dame die per dag zo'n tien kilometer liep zonder erbij na te denken, sprak met een man die het niet durfde en met een man die hartstikke sportief is geworden dankzij die osseointegratie.

Besluit

Na een half jaar wikken en wegen - en dan neem ik die eerdere jaren die hieraan voorafgingen niet eens mee - besloot ik ervoor te gaan. Ik vertelde het manlief, die rustig had afgewacht wat mijn besluit zou zijn, nadat ik hem verteld had dat pushen geen zin had. Hij sprong nog net geen gat in de lucht. We proostten op het besluit en waren allebei blij dat de knoop eindelijk doorgeslagen was. Ja, dat dachten we...

'Doen we het of doen we het niet?'

Krant

Want de volgende ochtend verscheen op Facebook een krantenbericht waarin een groep mensen hun gal spuwend over de wijze waarop zij behandeld waren in het traject rondom hun osseointegratie in een ziekenhuis in Nederland. Ze vertelden over de ellende die de osseointegratie had veroorzaakt, de pijnen en de nadelen. En ja dan ga je toch weer twijfelen hè? Stel nou dat... Als ik dat nou ook ...

Overtuigd

Ik kan het allemaal rationaliseren hoor. De individuele verhalen zijn vreselijk en die wens je niemand toe, maar ze zijn niet een-op-een te projecteren op elke osseointegratie. En er zijn daarnaast ook zoveel positieve verhalen. Ik heb me aangemeld en ben voor 99,9% overtuigd. Garanties in het leven heb je nooit, toch? Ik houd jullie op de hoogte!

CAROLINE VAN DEN KOMMER

Zilan

op weg naar Milaan 2026

Zoals jullie hebben kunnen lezen in mijn vorige update heb ik inmiddels vier wedstrijden gereden in het buitenland. Daarnaast heb ik veel les gegeven in Snowworld Rucphen. Hierdoor heb ik ook veel zelf kunnen trainen voor het nieuwe seizoen. Ondanks dat er weinig budget was bij de Nederlandse Ski Vereniging heb ik toch veel ervaring opgedaan, met dank aan mijn sponsors en mijn ouders.

Vorbereidingen

Ik ben intussen 18 jaar geworden en de voorbereidingen voor het nieuwe seizoen beginnen weer. Onlangs hadden we een evaluatiegesprek over het seizoen 2023/2024 en een vooruitblik op het aankomende seizoen. Ik ben benieuwd wat het gaat brengen, aangezien ik nu harder moet trainen. Ik wil mezelf goed voorbereiden en kijken hoe ik ervoor sta wat betreft mijn plaats in

Team NL en de Paralympics. Ik wil die plek nu toch echt wel gaan opeisen!

Werken en school

Ik werk nu parttime in een sushirestaurant als kassamedewerker en eigenlijk doe ik van alles daar. Ik vind het erg leuk en het is lekker dicht bij huis dus echt handig. Ik start komend schooljaar met mijn laatste jaar op het Mbo. Dit ga ik doen in Roosendaal. Ik ben ook heel erg benieuwd hoe dat gaat. Ik wil ook gaan nadenken over wat ik na deze opleiding ga doen.

Het aankomende seizoen

Ik moet heel veel trainen. Mijn conditie en mijn spierkracht moeten op een hoger peil komen. Ik krijg een test voor mijn hele lichaam om te kijken waar ik vooral op moet trainen. Ook moet ik dit seizoen meer letten op mijn voeding. Ik wil weten wanneer ik welk soort voeding moet eten, zodat ik zwaarder kan worden, het warm heb op de piste en energie heb tot aan de laatste wedstrijd.

ZILAN GIJSEN

Bij Livit Ottobock Care helpen we u graag *vrijer bewegen.*

Een prothese aanmeten is een persoonlijk traject, waarbij uw situatie, wensen en mogelijkheden onze belangrijkste uitgangspunten zijn. Samen met u, uw revalidatiearts en fysiotherapeut gaan we voor u aan de slag. Op basis van onze bijna 100 jaar ervaring en toegang tot de nieuwste technieken, maken wij een prothese die u op het lijf geschreven is.

We maken graag persoonlijk kennis met u.

Scan de **QR-code** of maak een vrijblijvende afspraak via onze klantenservice op **088-245 2000**.

[livit.nl](https://www.livit.nl)

De HandbikeBattle: een enorme belevenis!

Ik had al zóveel gehoord en gelezen over de HandbikeBattle, dat ik besloot om mee te gaan doen. Dat wilde ik ook wel eens meemaken! Voor wie het nog niet weet: de HandbikeBattle is een handbike-evenement voor mensen met een beperking. Je kunt meedoen met een team van een Nederlands revalidatiecentrum of als individuele deelnemer. Het strijdtoneel is de klim naar de Kaunertaler gletsjer in Tirol, Oostenrijk. De deelnemers gaan op armkracht naar boven over een lengte van 20 kilometer en met 867 meter hoogteverschil.

Ik had net het revalidatietraject na mijn osseointegratie achter de rug. Dat traject was een openbaring geweest en ik voelde me sterk en fit. Er stond nog maar weinig in de weg om op 27 juni met de battle mee te doen, behalve keihard trainen en veel discipline!

Een hecht team

Ik kon me aansluiten bij het team van revalidatiecentrum Tolbrug in 's-Hertogenbosch. Met wat roosteraanpassingen op mijn werk kon ik veel zelf trainen. Eén keer per week kwam het team bij elkaar om in Tolbrug te fitnesssen en om een hecht teamgevoel te kweken. We traiden ook nog een weekend in Limburg en regelmatig op zaterdagen in Berg en Dal. We werden een enorm hecht team, hebben veel gelachen, maar raakten ook wel af en toe de gevoelige snaren.

Oostenrijk

In Oostenrijk logeerden we in een luxe hotel met alles erop en eraan. We hebben daar een aantal dagen intensief getraind in schakelen en het nemen van bochten. Ook het fietsen in ijle lucht was nog wel een dingetje. De dag voor de battle hadden we een actieve rustdag. Voor mij was het lastig om te ontspannen. Had al van alles geprobeerd: zwemmen, wandelen, mindfulness, muziek. Pas toen mijn man, mijn zoon en enkele vrienden arriveerden, werd het beter.

De battle

De volgende dag was het zover, de HandbikeBattle! Wat een happening was dat. De start vanaf de tolpoort, kinderen die met vlaggetjes stonden te wap-

35

peren en onze joelende buddy's, die achter ons aan zouden fietsen. Mijn buddy was goud. Hij heeft mij zoveel geleerd over schakelen, kleding, eten en de hongerklop. Ik bewonderde zijn geduld want ik was absoluut niet de snelste en was snel afgeleid door alles wat ik tegenkwam.

Intens

De momenten die ik beleefde in Oostenrijk waren intens. Door de mensen die me aanmoedigden moest ik regelmatig mijn tranen wegslikken, want was dit voor mij? Ik wilde niet huilend op de fiets zitten. Ik ging op mijn tandvlees naar boven, ging drie keer dood. Maar ik wilde de woede die ik in mij had omzetten in iets positiefs. Eenmaal bij de finish brak ik en ook mijn man en zoon hielden het niet droog...

Trofee

Van mijn buddy kreeg ik als beloning een lekker glas echt bier. En oh wat smaakte dat lekker! Van mijn man en kinderen kreeg ik een mooie trofee, die op de kast staat, en mij iedere keer laat glimlachen als ik ernaar kijk. Wat een superervaring!

'Ik wilde de woede die ik in mij had omzetten in iets positiefs'

PITA MOLENAAR

Zelfvertrouwen terug door botverankering van de prothese

In december 2017 werd bij Monic van Gemert een kwaadaardige tumor uit haar linkerbeen verwijderd. Op dat moment leek haar been behouden te kunnen worden. De kanker kwam echter terug en in juli 2018 moest er toch tot amputatie worden overgegaan.

De periode na haar amputatie was ronduit verschrikkelijk. Gelukkig kon ze steunen op een sterk thuisfront; Zoon Brian kreeg zorgverlof; Echtgenoot René sprong bij waar hij kon. Een reis naar Barcelona, humor en haar nieuwe hondje Xavi, die niet meer van haar zijde is geweest, sleepten haar door deze periode heen.

Monic liep vijf jaar met een kokerprothese. Zo goed en zo kwaad als het ging pakte ze haar leven weer op, maar ze kreeg al snel last van wrijfplekken op haar stomp. De wrijfplekken werden blaren. Daarbovenop kwamen pijnlijke fistels in haar lies, waardoor zelfs zitten heel ongemakkelijk werd. Ze is dol op fietsen, maar ook dat lukte niet meer.

In november 2023 kwam de verlossing van al dat ongemak; Monic kreeg een botverankerde prothese. Ze zag erg op tegen de revalidatie, maar dat is haar enorm meegevallen.

Nu, dik 7 maanden later, loopt ze weer zonder hulpmiddelen. Ze heeft weer zin in het leven en haar zelfvertrouwen is terug. Ze voelt zich vooral veel zekerder in haar stappen. Doordat de prothese nu direct met haar bot verbonden is, voelt het bijna alsof het haar eigen been is.

Monic moet nog wel veel oefenen, maar samen met Xavi stelt ze telkens nieuwe doelen. En ze kan weer fietsen!

Meer informatie over BADAL X vindt u op de website van OTN Implants: www.otnimplants.nl

BADAL[×]

OTN Implants

Twee jaar ProtheseAcademie

U leest het goed: deze maand bestaat de ProtheseAcademie twee jaar! Ons netwerk heeft in die tijd een mooie vorm gekregen en het is goed om te zien dat steeds meer gebruikers van ons bestaan afweten. Graag blik ik met u terug op wat er de afgelopen tijd is gebeurd en kijken we vooruit naar ons volgende symposium.

KMK-ledendag

Op 25 mei 2024 vond de KMK-ledendag plaats in het Spoorwegmuseum in Utrecht. Ook dit jaar was de ProtheseAcademie weer van de partij. Ik was erbij, samen met Johan Oelen, lid van het gebruikerspanel van de ProtheseAcademie. Voordat de dag van start ging, kregen wij de kans om kort iets te vertellen over de ProtheseAcademie. We zijn namelijk op zoek naar onderzoeksvragen en naar leden voor ons nieuwe test- en adviesteam. Het was een dag vol gezelligheid waarbij we weer hebben kunnen spreken met verschillende prothesegebruikers.

Hebt u de KMK-ledendag gemist of had u tijdens de dag geen tijd om met ons te praten? Dat geeft niks! Bij de ProtheseAcademie kunt u altijd terecht. Dus ervaart u als prothesegebruiker problemen bij het thuisgebruik van uw prothese? Of wilt u ons graag helpen bij het doen van onderzoek? Laat het ons weten via www.protheseacademie.nl!

Nieuwe resultaten

Ondertussen is het nieuwe schooljaar weer begonnen. Vóór de zomervakantie hebben veel studenten gewerkt aan projecten van de ProtheseAcademie. In juli hebben ze van hun resultaten mooie publiekssamenvattingen gemaakt. Voorbeelden van afgeronde projecten: 'Hoe blijf je fit wanneer je een beenprothese gebruikt?' en 'Is er een innovatie te bedenken om het lopen op onstabiele ondergrond met een onderbeenprothese gemakkelijker te maken?'. Bent u

benieuwd naar de antwoorden op deze vragen? Een volledige publiekssamenvatting van deze studentenprojecten is te vinden op www.protheseacademie.nl. Hebt u een vraag waarvoor u graag een antwoord of oplossing wilt hebben? Stuur hem in via de vraag- en antwoordbank op onze website.

Symposium 17 oktober

Op 17 oktober 2024 vindt het jaarlijkse

symposium van de ProtheseAcademie plaats en u bent van harte uitgenodigd! Dit jaar organiseren we dit samen met ISPO Nederland, een vereniging voor (zorg)professionals werkzaam binnen de prothesiologie en orthesiologie. Het symposium zal plaatsvinden bij het Radboudumc in Nijmegen. Aan het begin van de dag zullen we stilstaan bij de resultaten van de ProtheseAcademie en hoe wij ervaringsdeskundigen bij onze projecten betrekken. In de middag zullen een aantal interessante sprekers vertellen over hun werk en onderzoek buiten de ProtheseAcademie.

Dus bent u benieuwd naar onze resultaten en waar het werkveld prothesiologie zich mee bezig houdt? Kom dan langs! Op onze website & sociale media vindt u het volledige programma en hoe u zich kunt aanmelden.

“ Dankzij goede prothesen kan ik volop genieten van het gezinsleven!

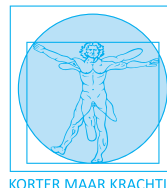
Wij beleven en bewegen met u mee!

Rolan is geboren met verkorte onderbenen. Toen hij zes jaar was maakten wij de eerste prothesen voor hem. Inmiddels is Rolan makelaar en is hij blij dat hij met zijn prothesen nog steeds de dingen kan doen die hij wil: wandelen, sporten, met zijn gezin op stap en zijn werk uitvoeren!

De Hoogstraat
Orthopedietechniek

- 030 258 1811
- www.dehoogstraatorthopedietechnik.nl
- oth@dehoogstraat.nl

VOOR ELKAAR!

Lid worden?

KorterMaarKrachtig is dé landelijke vereniging voor mensen die een amputatie hebben ondergaan of geboren zijn met een kort been of een korte arm. Kort&Krachtig wil het onderlinge contact tussen de leden versterken en organiseert allerlei activiteiten. Ook geeft de vereniging informatie over alle onderwerpen waar mensen mee te maken krijgen als zij een amputatie hebben ondergaan en/of een prothese gebruiken. Daarnaast behartigt de vereniging de belangen van de leden bij verzekeraars, behandelaars en de overheid.

Contributie!

Het lidmaatschap voor volwassenen en ouders kost € 30,00 per jaar. Jongeren tussen 18 en 25 jaar betalen € 10,00 per jaar. Als u een machtiging voor automatische incasso afgeeft, betaalt u slechts € 25,00 resp. € 7,50 per jaar.

Aanmelding lidmaatschap!

Op de homepage van www.kortermaarkrchtig.com staat een knop waarmee u zich kunt aanmelden als lid van KMK.

Donateur worden?

Draagt u de vereniging Kort&Krachtig en haar doelstellingen een warm hart toe, dan kunt u ons steunen. Voor € 20,- per jaar bent u al donateur van Kort&Krachtig. Hiervoor ontvangt u vier keer per jaar ons magazine en bent u van harte welkom op de door de vereniging georganiseerde activiteiten. Uw bijdrage komt geheel ten goede aan al het fantastische werk dat onze vrijwilligers leveren. Uw bijdrage maakt het verschil!

Aanmelden als donateur is mogelijk via de website van de vereniging (www.kortermaarkrchtig.com) of u stuurt een e-mail met al uw gegevens naar: secretariaat@kortermaarkrchtig.com

Colofon

'Kort&Krachtig!' is het kwartaalmagazine van de vereniging Kort&Krachtig, de landelijke vereniging van en voor mensen die een amputatie hebben ondergaan of geboren zijn met een kort been of een korte arm. Het magazine verschijnt viermaal per jaar en is gratis voor leden en donateurs.

Hoofdredactie: Harry Dietz, redactie@kortermaarkrchtig.com

Redacteuren: Christiaan Bruil, Rosanne Faber, Hannah Jimmink, Caroline van den Kommer, Annelies van Lonkhuizen

Columnisten: Jan Geertzen, Zilan Gijsen, Veronique Gorter, Karen Koller, Caroline van den Kommer, Hanneke Mooij, Corry van der Sluis

Vormgeving: John de Vries, Vriedesign

Druk: Grafisch Bedrijf Vanderperk Groep BV, Groot-Ammers

Medewerkers aan dit nummer: Nicolaas Bessels, Early Bouwman, Noah Chan, India Hoekman, Wilma Kwakernaak, Noor van Lingen, Ben Messelink, Pita Molenaar, Mireille Noorlander, Evelien Overbeek, Samantha Rozevink, Verena Schuurmans, Nieske Spears, Albert Velthuis, Rianne Vogt, Pjotr Vriend, Aloys van der Zwaan

Foto cover en 'Interview!': Wilco van Dijen

Aanleveren kopij: de volgende uitgave van 'Kort&Krachtig!' verschijnt rond 1 december 2024. Kopij kan tot 29 september 2024 worden aangeleverd bij redactie@kortermaarkrchtig.com

Adverteren: vragen over mogelijkheden en tarieven kunt u sturen naar: redactie@kortermaarkrchtig.com

Wilt u ook het magazine 'Kort&Krachtig!' ontvangen? Stuur een e-mail naar:

secretariaat@kortermaarkrchtig.com.

Het lidmaatschap van een patiëntenvereniging wordt door een aantal zorgverzekeraars vergoed als u een aanvullende verzekering hebt afgesloten. Vraag ernaar bij uw zorgverzekeraar.

Ik probeer alles te verbeteren als het mogelijk is. Ik wil zo ver mogelijk gaan. En ik denk dat ik nu, met de handschoen en Madglove, het kan.

- An Brassier

Mensen helpen grip te krijgen op handicaps

Met de elegante, gemakkelijk te gebruiken, verstelbare en toegankelijke handschoen van MadGlove

An Brassier, ondanks haar cerebrale parese, is altijd een baken van veerkracht en vastberadenheid geweest. Haar actieve levensstijl en onvermoeibare zoektocht naar hulpmiddelen om haar kwaliteit van leven te verbeteren, hebben haar tot een bron van inspiratie gemaakt voor velen in haar gemeenschap. Onlangs nam An's reis een transformerende wending toen ze Madglove ontdekte, een medische hulpmiddelen-startup die zich richt op het verbeteren van het leven van mensen met beperkte handmobiliteit.

De impact van Madglove op An's dagelijks leven zal diepgaand zijn. Taken die ooit onmogelijk leken, zullen nu haalbaar zijn. De handschoen ondersteunt haar en verbetert haar vermogen om dagelijkse activiteiten uit te voeren, waardoor haar algehele kwaliteit van leven aanzienlijk wordt verbeterd. "Nu kan ik zonder de handschoen niets doen en met de handschoen kan het beter," deelt ze.

An's motivatie om hulpmiddelen, zoals Madglove, te zoeken komt voort uit haar verlangen om haar grenzen te verleggen en zoveel mogelijk onafhankelijkheid te bereiken. "Ik probeer alles te verbeteren als het mogelijk is. Ik wil zo ver mogelijk gaan. En ik denk dat ik nu, met de handschoen en Madglove, het kan."

Voor anderen in de gemeenschap en degenen die een vergelijkbare reis maken, heeft An een krachtige boodschap: "Kom op en probeer het! Als je het niet probeert, weet je het niet. Als het niet voor jou werkt, is dat jammer, maar dan heb je het tenminste geprobeerd en ervaren dat het niet zou werken. Maar ik denk dat het voor de meesten van ons zal werken. Ik kan niet voor andere mensen spreken. Ik ben gelukkig, ik ben heel gelukkig."

*Wij zijn pas tevreden
als jij je bewegingsdoel
hebt bereikt.*

Orthesen

Prothesen

Compressiezorg

